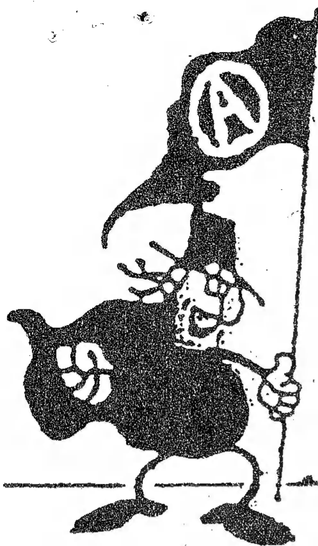

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Για 22η μέρα συνεχίζει την απεργία πείνας ο κρατούμενος στις φυλακές Κορυδαλλού Κυριάκος Μοίρας. Η συμπαράσταση στον απεργό είναι χρέος όλων μας.

ΑΘΗΝΑ, 21 ΟΚΤΩΒΡΗ 1994 τεύχος 98

Φίλε αναγνώστη,

ο πρώτος γύρος των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών τέλειωσε, με την εξουσία να ομολογεί τον ΘΡΙΑΜΒΟ της αποχής, του άκυρου, του λευκού...

Θρηνούν και οδύρονται οι κάθε φύσης εξουσιαστές (απ' τους πολιτικούς μέχρι τους δημοσιογράφους) για τη ΣΦΑΛΙΑΡΑ που τους έρριξαν οι πολίτες αυτής της χώρας...

Και σπεύδουν να επιρρίψουν την ευθύνη στους "δικαστικούς αντιπροσώπους, που δεν παρουσιάστηκαν στα εκλογικά τμήματα όπου είχαν διοριστεί", απειλώντας τους με "κυρώσεις ποινικές, πειθαρχικές κλπ".

Φίλε αναγνώστη,

ομολογούμε ότι "πολύ την χαιρόμαστε" τη νίλα της εξουσίας.

Όμως, δεν μπορούμε να μην τονίσουμε το ότι η ήττα των εξουσιαστών ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ - ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ - ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ.

Φίλε αναγνώστη,

δεν αρκεί τα χέρια να μην ψηφίζουν, δηλαδή να μην αναθέτουν την ικανοποίηση των αναγκών μας σε αντιπροσώπους.

Είναι επιτακτική ανάγκη, τα χέρια, τα χέρια μας να αναλάβουν τη διαχείριση της ζωής μας, με γνώμονα τις επιθυμίες μας κι όχι τα συμφέροντα των δυναστών μας. Αλλοιώς, οι αποχές, τα άκυρα, τα λευκά, κινδυνεύουν να μεταβληθούν σε όπλα της εξουσίας και μόνο.

Σ Τ Α Υ Ρ Ο Λ Ε Ξ Ο Ν ο. 2 3

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										■
2						■				
3			■		■					
4		■						■		■
5				■		■				
6			■				■			■
7								■		
8	■				■		■			
9										
10				■						

Λύσεις σταυρολέξου Νο.22 (τεύχ.95)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Κ	Υ	Π	Ρ	Ι	Α	Κ	Ο	■	Τ
2	■	Λ	Ε	Α	■	Β	Ο	Λ	Ο	Σ
3	Ε	Η	Σ	■	Π	Ε	Π	Ο	Ν	Ι
4	Κ	Ν	■	Λ	Ο	Ρ	Ε	■	Ο	Τ
5	Ο	■	Λ	Η	Τ	Ω	■	Α	■	Α
6	Φ	Γ	■	Ρ	■	Φ	Ε	Τ	Σ	■
7	■	Α	Η	■	Σ	■	Α	Τ	Ο	Κ
8	Α	Ν	Ε	Ξ	Α	Ρ	Τ	Η	Τ	Η
9	Σ	Τ	Ο	■	Ε	Ι	■	■	Ο	Λ
10	Ο	Ι	Κ	Ο	Ν	Ο	Μ	Ι	Δ	Η

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1.Φασιστική-εθνικιστική ιδεολογία, θεμελιωτής της οποίας ήταν ο Χερτσλ. 2.Αναρχοσοσιαλιστική εφημερίδα που κυκλοφορούσε, στα τέλη του περασμένου αιώνα, στην Ελλάδα - Ετσι λέγονταν οι γαλλικές κτήσεις στην Ινδοκίνα. 3.Ποτάμι της Ικαρίας - "Φιλοξενεί" τη μεγαλύτερη νατοϊκή βάση της Μεσογείου. 4.Κατέκτησε την Πεντάμορφη (ανάποδα). 5.Αρχικά που προκαλούσαν ρίγη στον Φράνκο, αλλά και στον Μουσσολίνι (ανάποδα) - Πρωτεύουσα του Βιετνάμ (ανάποδα). 6.Συνεκφερόμενα σημαίνουν το βρέφος - Το "τραγουδώ" στην αρχαία (ανάποδα) - Διπλασιαζόμενο εκφράζει ευφορία, ευθυμία, αλλά και σαρκασμό. 7.Ετσι χαρακτηρίζουμε κάποιο έπος ή κάποιον καυγά - Το 240 με γράμματα. 8.Πρόγονος του ΟΗΕ (ανάποδα) - Ο "εκσυγχρονισμός" αποτελεί το πρόσχημα του ξεπουλήματός του. 9.Φανατικοί θρησκόληπτοι που απειλούν να ανατρέψουν τις διεθνείς πολιτικές "ισορροπίες". 10.Ομοια ποιοτικά φωνήεντα - Μέσο προπαγάνδας (μια απ'τις διάφορες γραφές).

ΚΑΘΕΤΑ

1.Νικαραγουανός Αναρχοσυνδικαλιστής αγωνιστής, που έδωσε το όνομά του στο εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα της Νικαράγουας - Μενεξέδες. 2.Αντίπαλοί του είναι οι "Μαχητές της Ελευθερίας του Ωλστερ" - Κατηγορία δημοσιευμάτων, υπό διωγμό (ανάποδα). 3.Ο στιγμιαίος μέλλων του βλέπω (ανάποδα) - Γράψτε ΣΦ - Ο σαλταδόρος, ανάποδα, στην καθαρεύουσα και στην αιτιατική. - 4.Αλλοι το πλέκουν κι άλλοι το ξεμπλέκουν - Η άκρη στην αρχαία (ανάποδα, δοτική). 5.Αγγλική λέξη που αντικατέστησε την ελληνική έκφραση "του συρμού" - Ενα φρούτο, απ'τη λατινική ονομασία του οποίου πήραν το όνομά τους οι "γρεναδιέροι" - Εκφράζει αντίρρηση. 6.Το 25 με γράμματα - Θα πει "παραγεμισμένο" (ανάποδα). 7.Ιδρυτής του αντάρτικου του Σαλβαδόρ - Ισπανική κατάφαση. 8.Το δέρμα του γαϊδάρου στην καθαρεύουσα - Από το όνομα Βορειοβιετναμέζου ειδικού του ανταρτοπολέμου (ανάποδα) - Εμπρόθετο άρθρο (ανάποδα). 9.Οπαδοί άκρως αντικοινωνικής θρησκείας της μόδας. 10.Το απαγορεύουν οι Αναρχικοί - Σημαίνει και "στην φυλακή".

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας.
Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους".
Στα παραπάνω πλαίσια, δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους.
Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις...) είναι ευπρόσδεκτη απ'όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας.
Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξή μας.
Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

ΟΙ ΝΑΖΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΚΑΝΑΔΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ένα έγγραφο της βασιλικής αστυνομίας του Καναδά (RCMP), το οποίο χρονολογείται από τη δεκαετία του 1950, αλλά μόνο πρόσφατα έφτασε στη δημοσιότητα, αποκάλυπτε ότι η International Nickel Corporation Ltd. (γνωστότερη ως INCO) έφερνε στον Καναδά πρώην SS και Ούγγρους αντικομμουνιστές. που τους χρησιμοποιούσε σαν απεργοσπάστες και σαν τραμπούκους κατά των συνδικαλισμένων Καναδών εργαζομένων.

Οι ναζιστές έρχονταν στο Sudbury για να χτυπήσουν την **Διεθνή Ένωση Εργαζομένων στα Μεταλλεία, Ορυχεία και Χυτήρια**, που, εκείνη την εποχή, ελεγχόταν από τους Κομμουνιστές. Σύμφωνα με το έγγραφο της καναδικής αστυνομίας, οι ναζιστές επετίθεντο βίαια στους εργαζόμενους και το 1961 οργάνωσαν ακόμη και διαδήλωση έξω απ'τα γραφεία του συνδικάτου, ενώ η αστυνομία παρακολουθούσε τα τεκταινόμενα με απάθεια, χωρίς να επεμβαίνει.

Πόση έκπληξη, λοιπόν, μπορούμε να αισθανθούμε, που ο Καναδάς, μια δημοκρατία δυτικού τύπου, προσέφερε καταφύγιο στους ναζί και τους χρησιμοποιούσε προς το συμφέρον των επιχειρήσεών του; Οπωσδήποτε, όχι μεγάλη. Στα χρόνια που ακολούθησαν τον πόλεμο, πολλές δυτικές "δημοκρατίες" βρήκαν συμφέρουσα τη χρησιμοποίηση φασιστών, ακόμη και καταζητουμένων εγκληματιών πολέμου, στη διεξαγωγή "καλυμμένων" (δηλαδή, παρανόμων) αντικομμουνιστικών επιχειρήσεων. Αυτές οι σχέσεις των "δημοκρατιών" με τους ναζί, σε ορισμένες περιπτώσεις, αποδείχτηκαν, τουλάχιστον, ενοχλητικές, όπως συνέβη το 1952, όταν αποκαλύφθηκε ότι το CIC (**US Army Counterintelligence Corps** - Σώμα Αντικατασκοπείας του Στρατού των ΗΠΑ) και η διαβόητη CIA (**Central Intelligence Agency** - Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών) είχαν εκπαιδεύσει μέλη του **BDJ** (**Bund Deutscher Jungen** - Σύνδεσμος Γερμανών Νέων) στον ανταρτοπόλεμο, με την πρόθεση να χρησιμοποιηθούν σαν "ραχοκοκκαλιά" ενός ειδικού παραστρατιωτικού σώματος που θα αναλάμβανε δράση στην περίπτωση κάποιας... σοβιετικής εισβολής στη Βόρεια Αμερική ! Σύμφωνα με τις έρευνες; των αρχών της Δυτικής Γερμανίας, που ακολούθησαν, ο BDJ ήταν μια ακροδεξιά ομάδα, πολλά από τα μέλη της οποίας ήταν βετεράνοι των **Waffen SS** και λυσσαλαίοι "Εβραιοφάγοι" των υπηρεσιών του **Gobbels**, κατά τη διάρκεια του τρίτου ράιχ. Στην υπηρεσία των ΗΠΑ, τα μέλη του BDJ είχαν καταφέρει να διεισδύσουν στο Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα, τους επικεφαλής του οποίου είχαν θέσει υπό στενή παρακολούθηση, με σκοπό να τους δολοφονήσουν σε περίπτωση "έκτακτης ανάγκης". Οι Σοσιαλδημοκράτες, που δεν ήταν παρά μια άκρως νομιμόφρων αντιπολίτευση, έπρεπε να χτυπηθούν επειδή δεν ήταν αρκετά αντικομμουνιστές. Παρόμοια σκάνδαλα έχουν ξεσπάσει επανειλημμένα, σ'όλη την "Ελεύθερη Δύση", κατά τα τελευταία 45 χρόνια,σε σημείο που μπορούμε να πούμε ότι καμμιά απολύτως "δημοκρατία" δεν έχει τα χέρια της καθαρά.

Έχοντας, λοιπόν, υπ'όψη την κρατική υποστήριξη προς αυτές τις φασιστικές δραστηριότητες, δεν μπορεί να μας προξενήσει καμμιά έκπληξη το γεγονός ότι οι ναζιστές, που ζουν στον Καναδά, δεν δι- ώκονται ποινικά. Ακόμη περισσότερο, η κυβέρνηση του **Louis St.Laurent** (1948-1957) δημιούργησε στενές σχέσεις με μια ομάδα φασιστών, συνεργατών των χιτλερικών, οι οποίοι κατείχαν σημαντικές θέσεις στο φιλοναζιστικό κράτος του Vichy, στη Γαλλία. Μετά τον πόλεμο, η ομάδα αυτή, στην οποία συμπεριλαμβανόταν κι ο βασικός συνεργάτης του **Klaus Barbie**, **Κόμης Jacques de Bernonville**, πήραν, εν πλήρει γνώσει της κυβέρνησης του Καναδά, τον δρόμο για το Quebec, παρά το γεγονός ότι είχαν δικαστεί και καταδικαστεί ερήμην, σαν συνεργάτες των δυνάμεων κατοχής, από τα γαλλικά δικαστήρια. Η ομάδα απέκτησε σύντομα στενές σχέσεις με την τοπική θρησκευτική και κοινωνική ελίτ *(Σημ. του Α. : Δηλαδή με τους γαλλικής καταγωγής καθολικούς Καναδούς)* και, με διάταγμα της κυβέρνησης του St..Laurent, τους επιτράπηκε να παραμείνουν στον Καναδά, σαν "πολιτικοί πρόσφυγες".

Ακόμη, όταν έγινε εμφανές πως η καναδική κυβέρνηση θα αναγκαζόταν να εκδόσει τον **de Bernonville**, ο **Pierre Asselin**, ένας απ'τους προσωπικούς γραμματείς του **St.Laurent**, τον ειδοποίησε έγγραφα για τον επικείμενο κίνδυνο. πράγμα που του επέτρεψε να φύγει έγκαιρα για την Βραζιλία, το 1951 (όπου, 20 χρόνια αργότερα, βρέθηκε στραγγαλισμένος).

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Κανείς, λοιπόν, δεν εξεπλάγη όταν, το 1962, η καναδική αστυνομία αποφάσισε να σταματήσε κάθε ενέργεια εναντίον των ναζί και να σταματήσει κάθε έρευνα για τον εντοπισμό εγκληματιών πολέμου, ακολουθώντας την επίσημη πολιτική της χώρας. Έτσι, αρνήθηκε να δώσει στους αρμόδιους των υπηρεσιών μετανάστευσης τον κατάλογο, με τους 40.000 εγκληματίες πολέμου που είχε συντάξει ο ΟΗΕ και που υποτίθεται ότι θα έπρεπε να συλληφθούν σ' όποια χώρα κι αν βρίσκονταν. Έτσι, οι αρχές του Καναδά δέχονταν τέτοιου είδους εγκληματίες, τη στιγμή που απελαύνονταν χιλιάδες άλλοι - τριτοκοσμικοί - μετανάστες, στα πλαίσια της επίσημης πολιτικής που ευνοούσε τη μετανάστευση στον Καναδά μόνο λευκών, βρετανικής καταγωγής. Σύμφωνα με την "έκθεση Rodal" (που απευθυνόταν στην επιτροπή Deschenes, η οποία είχε αναλάβει τις έρευνες για τους ναζί εγκληματίες πολέμου), ήταν ευκολώτερο να μεταναστεύσουν στον Καναδά οι χιτλερικοί, παρά οι Εβραίοι που παρέμεναν κατά χιλιάδες στα στρατόπεδα εκτοπισμένων, μετά το τέλος του πολέμου, χάρη στον αντισημιτισμό που διακατείχε τους αρμόδιους της καναδικής αστυνομίας.

Ας θυμηθούμε μόνο ότι, ήδη το 1950, η καναδική κυβέρνηση είχε δεχθεί στο έδαφός της 600 άντρες της ταξιαρχίας **"Galicia"** των **SS,** οι οποίοι είχαν συλληφθεί και εκρατούντο σε στρατόπεδο στην Αγγλία, μετά το τέλος του πολέμου. Αν και, βέβαια, πολλοί απ' αυτούς δεν ήταν παρά απλοί στρατιώτες, που είχαν μπλεχτεί στη δίνη του πολέμου, αρκετοί ήταν ναζιστές που είχαν συμμετάσχει σε αντιεβραϊκές ενέργειες και κάποιοι είχαν, μάλιστα, υπηρετήσει και στα χιτλερικά στρατόπεδα εξόντωσης. Η Σοβιετική Ένωση καταζητούσε τους άντρες της **"Galicia"**, σαν εγκληματίες πολέμου, αυτοί, ωστόσο, είχαν καταφέρει να δραπετεύσουν, το 1946, από τη Σοβιετική ζώνη κατοχής κα να διαφύγουν στην Αγγλία, με τη βοήθεια της **Intermarium** (μιας ακροδεξιάς, φανατικά αντικομμουνιστικής, οργάνωσης της καθολικής εκκλησίας, η οποία ειδικευόταν στη διαφυγή των εγκληματιών ναζί από τη Γερμανία) και χάρη στην προσωπική παρέμβαση του πάπα **Πίου XII.**

Έτσι, μέχρι το 1993, μόνο 3 εγκληματίες πολέμου έχουν διωχθεί ποινικά στον Καναδά και 50 ακόμη περιπτώσεις βρίσκονται στο στάδιο των ανακρίσεων, παρά το ότι τα έγγραφα της καναδικής αστυνομίας αποκαλύπτουν την ύπαρξη περισσοτέρων από 300 υπόπτων ως εγκληματιών πολέμου στη χώρα μας και παρά την επίσημη παραδοχή του ότι ο ίδιος ο στρατός των ΗΠΑ είχε οργανώσει τη διαφυγή στον Καναδά πολλών ναζί που διώκονταν στις ΗΠΑ.(1) Η μη άσκηση διώξεων αποτελεί σύμπτωμα των σχέσεων συμβίωσης μεταξύ της καναδικής κυβέρνησης και των ναζί, κατά τη διάρκεια του ψυχρού πολέμου, αλλά και των ενεργειών του ισχυρού ουκρανικού λόμπυ του Καναδά που φοβόταν - και δεν είχε πολύ άδικο - ότι θα αποτελούσε τον αποδιοπομπαίο τράγο της όλης υπόθεσης, αφού η ύπαρξη κάποιων Ουκρανών εγκληματιών πολέμου θαδημιουργούσε έναν αδιάκριτο αντιουκρανισμό. Πρέπει, ωστόσο, να πούμε ότι μια μερίδα αυτού του λόμπυ συνδέεται στενά με κάποιες ακροδεξιές οργανώσεις (π.χ. με το φιλοναζιστικό **Anti-Bolshevik Bloc of Nations - Αντι-Μπολσεβικικό Μπλοκ των Εθνών**), πράγμα που μπορεί να σημαίνει ότι οι φόβοι του δεν προέρχονται μόνο από τον κίνδυνο κάποιων αδίκων διώξεων, αλλά και από τον κίνδυνο της αποκάλυψης κάποιων δραστηριοτήτων τους στην Ευρώπη κατά τη διάρκεια του πολέμου.

Φυσικά, η χρησιμοποίηση φασιστών από τον Καναδά, για το χτύπημα των Καναδών διαφωνούντων, δεν περιορίζεται μόνο στους ναζί εγκληματίες του τρίτου ράϊχ. Η χρησιμοποίηση αυτή πήρε πολλές και διάφορες μορφές κι επεκτάθηκε σε πολλούς άλλους τομείς. Κάποιες περιπτώσεις έφτασαν, βέβαια, στη δημοσιότητα. Το μεγαλύτερο μέρος, όμως, αυτών των δραστηριοτήτων δεν έχει αποκαλυφθεί ακόμη.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα της χρησιμοποίησης φασιστών στον αντισυνδικαλιστικό μηχανισμό του καναδικού μεγάλου κεφαλαίου είναι εκείνο, στο οποίο εμπλέκονται ο **William Lou Richardson** κι η εταιρία **Centurion Investigations Limited**. Στις αρχές της δεκαετίας του '70, η **Centurion** είχε προσληφθεί από την αε

(1) βλ. την "Έκθεση Rodal".

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ροναυπηγική **Douglas Aircraft of Canada** (τώρα, **McDonnell Douglas of Canada Ltd.**). Η "δουλειά" της ήταν η τρομοκράτηση και το στήσιμο σκευωριών σε βάρος των ριζοσπαστών εργαζομένων της Mississauga του Οντάριο, που ήταν μέλη των United Auto Workers (Συνδικάτο των εργαζομένων στην αυτοκινητοβιομηχανία και στα συναφή). Για το σκοπό αυτόν ο **Richardson** κατασκεύασε 2 βόμβες που θα τις τοποθετούσε στο αυτοκίνητο του Archibald Willson, που εκπροσωπούσε το συνδικάτο στις επαφές με τους βιομηχάνους, πράγμα που τελικά δεν έγινε. Το 1980, στη διάρκεια κάποιας δίκης των υπευθύνων της **Centurion**, ο **Richardson** παραδέχθηκε ότι είχε κατασκευάσει τις βόμβες, καθώς κι ότι είχε τοποθετήσει μια βόμβα, εύφλεκτες ύλες και κλοπιμαία στο αυτοκίνητο του Basim Dieffallah, ενός μετανάστη εργάτη που ανέπτυσσε συνδικαλιστικές δραστηριότητες στην εταιρία **Ralph Milrod Products Ltd.** η οποία ανήκε στην **ITT.** Ομολόγησε επίσης ότι, στα πλαίσια των προβοκατόρικων ενεργειών του, είχε τοποθετήσει βόμβα σ'ένα φορτηγό της εταιρίας **Sayvette Ltd.** στη Mississauga το 1974.

Ο **Richardson**, που είχε σπουδάσει χημεία στο Catholic University of America, στην Wasington, είπε ότι είχε εργαστεί και στην **CIA** με "μονοετές συμβόλαιο", το 1968-69. Κατόπιν, το 1970 εργάσθηκε στην υπηρεσία πληροφοριών του στρατού των ΗΠΑ (είναι γνωστή η τάση αυτών των υπηρεσιών να επανδρώνονται με ακροδεξιούς). Στις αρχές του 1972 απέκτησε την ιδιότητα του πρόσφυγα (ως λιποτάκτης από το στρατό των ΗΠΑ) και του παραχωρήθηκε άσυλο στον Καναδά. Λίγο αργότερα, υπέβαλε αίτηση και προσελήφθη στην **Wackenhut of Canada Ltd.** - καναδέζικο παράρτημα της **Wackenhut Corporation**, της μεγαλύτερης ιδιωτικής επιχείρησης "ασφάλειας" του κόσμου, μιας, στην ουσία, ακροδεξιάς μυστικής υπηρεσίας πληροφοριών. Ιδρυμένη το 1954 από τον **George Wackenhut**, παλιό πράκτορα του **FBI**, η **Wackenhut Corporation** εκδιώχθηκε από το Βέλγιο, στις αρχές της δεκαετίας του '80, όταν αποκαλύφθηκε ότι κάποιοι υπάλληλοί της ανέπτυσσαν ναζιστική δράση και είχαν ανάμιξη στον εμπρησμό συναγωγής, της οποίας τη φύλαξη υποτίθεται πως είχαν αναλάβει. Ακόμη αποκαλύφθηκε ότι υπάλληλοι της ίδιας εταιρίας είχαν κρατήσει παράνομα και κακοποιήσει τα παιδιά τριτοκοσμικών μεταναστών. Όπως φαίνεται, ο **Richardson**, αργότερα, έφυγε από την **Wackenhut** και συνεργάστηκε με την **RCMP (Royal Canadian Mounted Police - Βασιλική Έφιππη Καναδική Αστυνομία)**, μέχρι το 1974, οπότε προσελήφθη στη **Centurion.**

Το πού οδηγούν όλα αυτά φαίνεται ξεκάθαρα απ'το ότι, στη δεκαετία του '80, ο **Richardson** επανεμφανίζεται στο προσκήνιο, αυτή τη φορά σαν μέλος των **Canadian Knights of the Ku Klux Klan (Καναδοί Ιππότες της Κου Κλουξ Κλαν)**, επικεφαλής των οποίων είναι ο **Alexander James McQuirter**, όπως αναφέρεται στο βιβλίο *"Is God a Racist ?" ("Είναι ο Θεός Ρατσιστής ;")* του Stanley Barrett, όπου αναφέρεται ότι ο **Richardson** είχε καταφέρει να διεισδύσει σε αριστερές και αντιρρατσιστικές οργανώσεις.

Η σημαντικότερη, ωστόσο, από τις φασιστικές ομάδες του Καναδά, που φαίνεται να δρουν με κρατική υποστήριξη, είναι η **Edmund Burke Society.** Αυτή η ομάδα, που ιδρύθηκε απ'τους **Paul Fromm** (τον μετέπειτα πρόεδρο του αμερικανικού τμήματος της **World Anti-Communist League : Παγκόσμιας Αντι-Κομ-μουνιστικής Ένωσης**), **Don Andrews** (μετέπειτα ιδρυτή του "τριτοδρομικού **Nationalist Party of Canada : Εθνικιστικό Κόμμα του Καναδά**) και **Leigh Smith,** ήταν ο άμεσος πρόγονος τόσο της **Western Guard** (Δυτική Φρουρά, από την οποία ξεπήδησε το Εθνικιστικό Κόμμα , απ'τις γραμμές του οποίου δημιουργήθηκε το **Heritage Front : Μέτωπο της Κληρονομιάς**), όσο και η πραγματική συλλογή ρατσιστικών και δεξιών ομάδων του **Paul Fromm** (όπως οι **Citizens for Foreign Aid Reform : Πολίτες για τη μεταρρύθμιση του νόμου περί βοηθείας σε ξένες χώρες, Campus Alternative : Εναλλακτική Πανεπιστημιούπολη, Catholics against Terrorism : Καθολικοί ενάντια στην Τρομοκρατία, Canadian Association for Free Expression : Καναδική Ενωση για την Ελεύθερη Έκφραση** κλπ.)

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Προτού η **Εταιρία** μεταβληθεί σε **Western Guard**, είχε αναπτύξει δραστηριότητα στους τομείς της προπαγάνδας και της βίαιης αντιμετώπισης αριστερών αγωνιστών. Το 1970 ο **Andrews** μπορούσε να καυχιέται ότι η **Edmund Burke Society** είχε οργανώσει από μια αντι-διαδήλωση για κάθε μεγάλη αριστερή κινητοποίηση στο Τορόντο, στη διάρκεια της τελευταίας τριετίας. Φυσικά, πολλές απ'αυτές τις αντι-διαδηλώσεις είχαν εξελιχθεί σε πραγμα τικές μάχες ανάμεσα στους ναζί και τους αριστερούς διαδηλωτές.

Στο πρώτο μέρος του βιβλίου του ο Barrett λέει ότι το 1982 έλαβε γνώση ενός εγγράφου που άφηνε να εννοηθεί ότι η **Edmund Burke Society** "είχε βοηθηθεί από τις μυστικές υπηρεσίες του Καναδά για να απαλλαγεί από κάποιους αριστερούς που είχαν παρεισφρύσει στις γραμμές της και για να ενισχύσει την δεξιά πολιτική της". Αν και ο Barrett λέει ότι το περιεχόμενο του εγγράφου δεν αποδεικνύεται, δέχεται ωστόσο ότι σ'αυτό περιέχονται επαρκείς ενδείξεις για τη συνεργασία των καναδικών υπηρεσιών ασφαλείας με τη ναζιστική οργάνωση.

Τα παραπάνω δεν αποκαλύπτουν παρά ελάχιστες από τις πολυάριθμες περιπτώσεις φασιστικής δραστηριότητες με κρατική κάλυψη στον Καναδά. Η χρησιμοποίηση φασιστικών οργανώσεων και ατόμων από τις υπηρεσίες ασφαλείας μιας "Δυτικής φιλελεύθερης δημοκρατίας" δεν αποτελεί βέβαια μόνο καναδικό φαινόμενο. Τα παραδείγματα φασιστών που εργάζονται σαν πληρωμένοι πράκτορες των μεγάλων επιχειρήσεων και των κρατών αφθονούν στη Δυτική Ευρώπη, στη Βόρεια Αμερική και, φυσικά, στον "Τρίτο Κόσμο". Φυσιολογικά, όταν οι φασίστες απασχο λούνται σε κάποιο σταθερό κράτος, παραμένουν ελεγχόμενοι (όχι όμως και εντελώς υπάκουοι). Άλλες φορές, εν τούτοις, αναλαμβάνουν αυτοί την πρωτοβουλία και κυριαρχούν στη σχέση τους με τα κράτη, όπως συνέβη με τη στρατιωτική δικτατορία του 1967 ή όπως συνέβη το 1980 στη Βολιβία, όπου μια ναζιστική τρομοκρατική ομάδα, οι **Fiances of Death** (Αρραβωνιαστικοί του Θανάτου), ανέβασε στην εξουσία τον μεγαλέμπορο κοκαΐνης, **Gabriel Garcia Meza** και τον **Klaus Barbie**, τον επικεφαλής της **GeStaPo** στην κατεχόμενη Λυών της Γαλλίας, ο οποίος μάλιστα πήρε και τον βαθμό του συνταγματάρχη του βολιβιανού στρατού (κι ο οποίος είχε διατελέσει και πράκτο-ρας της **CIA**, παρά το ότι καταζητείτο ως εγκληματίας πολέμου) (*). Οι πρόσφατες, τέλος, αποκαλύψεις για τη δρά- ση του **Gladio** στην Ιταλία δείχνουν ότι τα 50 τελευταία χρόνια, στη χώρα αυτή, διεξάγεται ένας σκληρός πόλε- μος ανάμεσα στους φασίστες και τους μη-φασίστες, σχετικά με το ποιός θα καταλάβει την εξουσία.

Ας ελπίσουμε ότι στο μέλλον θα αποκαλυφθούν περισσότερα στοιχεία για τις σχέσεις των κυβερνήσεων με την άκρα δεξιά. Οι αποκαλύψεις, ωστόσο, δεν αρκούν. Χρειάζεται οπωσδήποτε και η δράση όλων μας για να βάλουμε ένα τέλος στη συνεργασία αυτή.

(*) βλ."Klaus Barbie, Butcher of Lyon" του Tom Bower. Εκδόσεις Corgi, Καναδάς, 1985.

++
++

Το κείμενο με τις πληροφορίες για τη δράση των ναζήδων στον Καναδά και τις σχέσεις τους με την "δημοκρατική" κυβέρνησή του μας στάλθηκε από τον αντιφασίστα ερευνητή Karl Small που τον ευχαριστούμε κι από τις σελίδες του Αναρχικού.

Προς την ελληνική και διεθνή κοινή γνώμη

Η σύλληψη (στις 11-9-94) του Dursun Karatas, ηγετικού στελέχους της τουρκικής Επαναστατικής Αριστεράς (Devrimci Sol), από τη γαλλική αστυνομία, σε συνεργασία με την Ιντερπόλ και ύστερα από εντολή της τουρκικής κυβέρνησης, αποτελεί ένα γεγονός μπροστά στο οποίο δεν μπορούμε να σωπάσουμε.

Από το στρατιωτικό πραξικόπημα του 1981, οι διάφορες κυβερνήσεις της Τουρκίας επιδίδονται συστηματικά σε μια σειρά παραβιάσεων σε βάρος του τουρκικού λαού, αλλά και όλων των άλλων λαών που ζούν σ'αυτή τη χώρα, με αποκορύφωμα την απροσχημάτιστη γενοκτονία σε βάρος των Κούρδων. Νωρίτερα, ακόμη, το 1974, οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις εισέβαλαν σε ένα ανεξάρτητο κράτος, στην Κύπρο, της οποίας το βόρειο τμήμα εξα-κολουθούν να κατέχουν.

Πρέπει να τονίσουμε ότι στην χάραξη αυτής της εγκληματικής πολιτικής τους οι τουρκικές κυβερνήσεις εύρισκαν πάντοτε συμπαράσταση από τις κυβερνήσεις των ΗΠΑ και της Δυτικής Ευρώπης, είτε παθητική με την ανε-κτική στάση τους, είτε ενεργητική με τις αθρόες πωλήσεις πολεμικού υλικού, την οικονομική στήριξη και την διπλωματική αναβάθμιση της Τουρκίας σε "ηγέτιδα δύναμη των ισλαμικών χωρών", σε "χωροφύλακα της Μέσης Ανατολής" ή, ακόμη, και σε "προπύργιο της Ευρώπης στα σύνορά της προς την Ασία"... πράγμα που - ωστόσο - δεν ικανοποιεί την τουρκική κυβάρνηση η οποία διεκδικεί για τον εαυτό της "κεντρικό ρόλο" στη διεθνή πολιτική.
(Ο ρόλος αυτός - θυμίζουμε - της παραχωρείται ήδη, από τον ΟΗΕ, στις "ειρηνευτικές" δυνάμεις του οποίου η Τουρκία συμμετέχει συνεχώς από την εποχή του πολέμου στον Περσικό Κόλπο, πότε στη Σομαλία, πότε στη Ρουάντα και βέβαια στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη).

Αυτή, ωστόσο, η "αίγλη" της Τουρκίας δεν μεταφράζεται σε ΥΨΗΛΟΤΕΡΟ ΒΙΩΤΙΚΟ για τον τουρκικό και - ιδίως - για τους υπόλοιπους λαούς της χώρας. Η φτώχεια, η πείνα μαστίζει τη μεγάλη πλειοψηφία... Η παιδεία εί- ναι σχεδόν ανύπαρκτη... Οι επιδημίες θερίζουν...

Είναι επόμενο, λοιπόν, οι κυβερνήσεις της Τουρκίας να αντιμετωπίζουν τον τουρκικό λαό ΕΧΘΡΙΚΑ. Οι μόνες μέθοδοι επίτευξης της ανοχής του τουρκικού λαού στην εσωτερική και διεθνή κυβερνητική πολιτική είναι η ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΗ, ο ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ και η ΩΜΗ ΒΙΑ.

Η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση, όπως συμβαίνει σ' όλες τις "δυτικού τύπου δημοκρατίες", δεν είναι παρά ένας ακόμη ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΤΗΣ, ΕΚΒΙΑΣΤΗΣ, ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ του λαού, τον οποίο η κυβέρνηση δεν διστάζει να σύρει στα δικαστήρια, να φυλακίσει και να εκτελέσει, ανάλογα με τα συμφέροντα της κάθε στιγμής.

Μπροστά σ'αυτή την χρόνια κατάσταση, η τουρκική αριστερά έχει, από καιρό, διαλέξει τον δρόμο του αδιάλλακτου και ασυμβίβαστου αγώνα, έξω απ'τα κοινοβουλευτικά πλαίσια, άοπλου και ένοπλου.

Η μεγαλύτερη οργάνωση της τουρκικής αριστεράς, αυτή τη στιγμή, είναι η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ (DEVRIMCI SOL).

Παρά την έντονη κυβερνητική προπαγάνδα (που δεν χρειάστηκε μεγάλη προσπάθεια για να πείσει τη διεθνή τρομολαγνική δημοσιογραφία για τον "τρομοκρατικό" χαρακτήρα της Dev Sol), η Επαναστατική Αριστερά έχει στο ενεργητικό της πολύ περισσότερες άοπλες, παρά ένοπλες, παρεμβάσεις στην πολιτική ζωή της Τουρκίας. Παρεμβάσεις στο εργατικό-συνδικαλιστικό, παρεμβάσεις στο αγροτικό, στο οικονομικό, ακόμη και στο πολιτιστικό επίπεδο (με δικά της μουσικά και θεατρικά συγκροτήματα, με διοργανώσεις πολιτιστικών εκδηλώσεων, με πλούσια εκδοτική δραστηριότητα), παρά την άγρια και απροσχημάτιστη καταπίεση εκ μέρους των κυβερνητικών δυνάμεων (Ασφάλεια, Αστυνομία, Στρατός, ΜΙΤ κλπ.). Άλλωστε, η ίδια η δομή της Dev Sol είναι διπή : Από τη μια μεριά, το πολιτικό-άοπλο σκέλος, οι Devrimci Sol Gucler (Επαναστατικές Αριστερές Δυνάμεις) κι από την άλλη οι Silahli Devrimci Birlikler (Ένοπλες Επαναστατικές Ομάδες).

Σ'ό,τι αφορά την ένοπλη δράση της Επαναστατικής Αριστεράς, θα πρέπει να παρατηρήσουμε τα εξής :

❉ Οι Ένοπλες Επαναστατικές Ομάδες αποτελούν μια συγκροτημένη δύναμη κάποιων χιλιάδων αγωνιστών.

❉ Διαθέτουν στρατόπεδα και κέντρα εκπαίδευσης αυτών των αγωνιστών.

❉ Τα μέλη τους είναι πειθαρχημένα, όχι μόνο λόγω της

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια; απ'την προηγούμενη σελίδα

ιεραρχικής - αναγκαστικά - δομής των SDB, αλλά και λόγω των ιδεολογικών τους πεποιθήσεων που τα έσπρωξαν να καταταγούν σ'αυτές (η σύγκριση με τους κυβερνητικούς, που υπηρετούν, είτε λόγω υποχρεωτικής θητείας, είτε λόγω μισθού, είτε λόγω φασιστικοψυχολογικών διαστροφών, είναι αναπόφευκτη).

❁ Στους τακτικούς τους στόχους περιλαμβάνονται στρατόπεδα των κυβερνητικών δυνάμεων και αστυνομικά τμήματα, τόσο στις πόλεις, όσο και στην ύπαιθρο και μόνο σποραδικά τα μέλη των SDB αναλαμβάνουν την εκτέλεση κάποιων βασανιστών του λαού, χαφιέδων κλπ.

❁ Η ταύτιση, επομένως, της Devrimci Sol με τις διάφορες ένοπλες οργανώσεις της δυτικοευρωπαϊκής αριστεράς ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΠΛΑΣΤΗ και έχει καλλιεργηθεί από την κυβερνητική προπαγάνδα της Τουρκίας (αλλά και των ΗΠΑ, της Δυτικής Ευρώπης κλπ.), με σκοπό την υποβάθμιση της σημασίας και της δράσης της, καθώς και την αποθάρρυνση των αγωνιστών στον υπόλοιπο κόσμο.

Η σύλληψη του Dursun Karatas από τη γαλλική αστυνομία, καθώς ο αγωνιστής περνούσε τα παλογαλλικά σύνορα, ασφαλώς έχει να κάνει με τους φόβους των κυβερνήσεων του "ανεπτυγμένου, πρώτου κόσμου", ότι οι υπήκοοί τους δεν θα τις ανεχθούν για πολύ ακόμη. Αυτοί οι φόβοι - βάσιμοι, αν λάβει κανείς υπ'όψη του τα γεγονότα του Los Angeles ή τα σχεδόν καθημερινά επεισόδια των "banlieues" του Παρισιού - υπαγορεύουν στους εξουσιαστές τη λήψη άμεσων και σκληρότερων μέτρων για την κατάπνιξη των επαναστατικών-εξεγερτικών κινήσεων "εν τη γενέσει" τους.

Ένα από τα μέτρα αυτά είναι το χτύπημα των αντικαπιταλιστικών (μαρξιστικών, αυτόνομων, αναρχικών ή ακόμη και εθνικιστικών) αντάρτικων του "αναπτυσσόμενου, δεύτερου κόσμου" και του "υπανάπτυκτου, τρίτου", έτσι ώστε αυτά να μην αποτελέσουν παραδείγματα, πόλους έλξης και στηρίγματα της προβλεπόμενης ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΞΑΘΛΙΩΜΕΝΟΥ "ΤΕΤΑΡΤΟΥ" ΚΟΣΜΟΥ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΟΕΥΡΩΠΑΙΩΝ ΥΠΟΠΡΟΛΕΤΑ-ΡΙΩΝ.

Η βοήθεια που παρέχει ο "πρώτος" κόσμος στο Μεξικό για τη συντριβή του Ejercito Zapatista de Liberación Nacional, η βοήθεια που παρέχει στο Ισραήλ για τη συντριβή των μη-ελεγχόμενων από τον Αραφάτ Παλαιστινιακών ενόπλων οργανώσεων, η βοήθεια που παρέχει στο Περού για τη συντριβή του Sendero Luminoso, οι απελάσεις των Κούρδων αγωνιστών από τη Δυτική Ευρώπη και η θέση των οργανώσεών τους εκτός νόμου, η λυσσαλέα αντι-Σερβική εκστρατεία... έχουν τον ίδιο στόχο που έχει και η σύλληψη του ηγετικού στελέχους της Devrimci Sol, Dursun Karatas.

Με τη δεύτερη αυτή σύλληψη στελέχους του επαναστατικού κινήματος (η πρώτη ήταν - πριν λίγες μόνο μέρες - η σύλληψη του Carlos), η Γαλλία αποβάλλει τη μάσκα της "δημοκρατικότητας", που φορούσε από το 1789, αφού οι κεφαλαιοκράτες της - ευθυγραμμισμένοι με τους μέχρι πρό τινος άσπονδους εχθρούς τους, τους Γερμανούς - κρίνουν ότι "δεν τους παίρνει πιά για τέτοιες πολυτέλειες".

Φυσικά, η γαλλική κυβέρνηση - όπως κι η τουρκική κι όλες οι άλλες - ΛΟΓΑΡΙΑΖΟΥΝ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΟ... Και "ξενοδόχος" είναι οι λαοί όλου του κόσμου, που καθημερινά συνειδητοποιούν ότι ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΟΡΟΪΔΕΥΟΥΝ, ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΠΙΕΖΟΥΝ, ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΛΗΣΤΕΥΟΥΝ, ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ.

Καθημερινά, οι λαοί όλου του κόσμου συνειδητοποιούν την ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ. Συνειδητοποιούν την ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΛΥΣΗ ΣΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ και συνειδητοποιούν τη ΘΕΛΗΣΗ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΟΥΣ ΝΑ ΤΟΥΣ ΕΞΟΝΤΩΣΟΥΝ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΡΟΣΩΠΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ.

ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ...

Ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός δεν συμφωνεί με τη Μαρξιστική ιδεολογία της Devrimci Sol και δεν διστάζει να καταγγείλει το Μαρξισμό σαν μια ιδεολογία κρατικοκαπιταλιστική και πρακτική καταπιεστική.

Γνωρίζει, όμως, ότι η Devrimci Sol κι ο Dursun Karatas δεν είναι εξουσία. Γνωρίζει, επίσης, ότι για τον τουρκικό λαό Devrimci Sol σημαίνει ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ. Γνωρίζει, τέλος, ότι με την κατάρρευση των καθεστώτων του κρατικομονοπωλιακού καπιταλισμού, μεταλλάσσονται κι οι ίδιοι οι Μαρξιστές και κατανοούν, επιτέλους, την

 συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΡΙΒΗΣ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΤΗΣ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗΣ-ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Έτσι, ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός της Αθήνας δεν διστάζει να αποκαλέσει τον Dursun Karatas, ΣΥΝΤΡΟΦΟ. Σύντροφο, στα πλαίσια ενός αντικρατικού (= αντικαπιταλιστικού) αγώνα, που - παρά τις εσωτερικές του διαμάχες - καθημερινά, ΓΙΓΑΝΤΩΝΕΤΑΙ.

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΟΤΙ ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ.

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΟΤΙ ΤΥΧΟΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΗ DURSUN KARATAS ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ, ΟΠΟΥ ΤΟΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ, ΘΑ ΘΕΩΡΗΘΕΙ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΘΑ ΜΑΣ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΣΤΗ ΛΗΨΗ ΑΝΑΛΟΓΩΝ ΜΕΤΡΩΝ.

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΟΤΙ ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΥΡΔΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΑΤΙΜΩΡΗΤΑ.

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΑΠΟΚΛΗΡΩΝ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΤΕΛΙΚΑ ΘΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΡΙΨΕΙ ΚΑΙ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΘΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΙ ΤΗ ΝΕΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ, ΑΚΡΑΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΥΤΗ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΤΗΣ DEVRIMCI SOL ΚΙ Ο DURSUN KARATAS, ΟΠΩΣ ΚΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΜΑΣ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΙΑΤΕΘΕΙΜΕΝΟΙ Ν'ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΝΑ ΤΟΥΣ ΜΑΚΕΛΕΨΕΙ.

ΑΠΕΥΘΥΝΟΥΜΕ Σ'ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ
ΕΚΚΛΗΣΗ,
ΝΑ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΘΕΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΟΥ DURSUN KARATAS
ΠΟΥ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ !

ΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟ
ΛΑΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ
ΝΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙ ΔΥΝΑΜΙΚΑ
ΣΤΗ ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ
ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΟΥΡΚΙΑΣ - ΓΑΛΛΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΣΗ
ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗ
DURSUN KARATAS !

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΤΩΝ ΛΑΩΝ
ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ
ΓΙΑΤΙ
Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ
ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΕΙΔΟΥΣ !!!
ΛΕΥΤΕΡΙΑ
ΣΤΟΝ
DURSUN KARATAS
ΚΑΙ
Σ'ΟΛΟΥΣ
ΤΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ
ΠΟΥ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ
ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ !!!

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ/ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΜΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΑΘΗΝΑ, 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1994.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΡΧΙΣΑΝ.
ΤΟ ΙΔΙΟ ΚΙ ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ...

Σ'άλλη σελίδα αυτού του τεύχους, αναφερόμαστε στο πόσο τραγικές μπορεί να είναι οι συνέπειες της αποβολής ενός μαθητή.
Στην περίπτωση, ωστόσο, του 1ου ΤΕΛ Χολαργού, τα πράγματα φαίνονται πιο ευοίωνα.
Οι μαθητές κατάφεραν να μετατρέψουν την οργή τους σε αγώνα. Κατέλαβαν το λύκειο κι έθεσαν συγκεκριμένα αιτήματα. Πέρα από την άμεση ανάκληση της αποβολής που επιβλήθηκε σε μαθητή, επειδή είχε μακριά μαλλιά, ζήτησαν και τη διεξαγωγή διαλόγου με τους καθηγητές.
Οι "μεγάλοι", βέβαια, έσπευσαν κι αυτή τη φορά να συκοφαντήσουν τον αγώνα των μαθητών. "Το μόνο που θέλουν τα κωλόπαιδα", λένε, "είναι να μην κάνουν μάθημα".
Οι "μεγάλοι", βέβαια, αδυνατούν να εξηγήσουν στα "κωλόπαιδα", γιατί θα πρέπει να κάνουν μάθημα.
Το μόνο, που μπορούν να κάνουν οι "μεγάλοι", είναι το να επιβάλουν στα παιδιά να κάνουν μάθημα.
Οι μεν γονείς, επειδή έτσι "ξοφλούν το χρέος προς τους βλαστούς τους", κάνοντάς τους "χρήσιμους στην κοινωνία", δηλαδή υπάκουους σκλάβους, όπως είναι κι οι ίδιοι.
Οι δε δάσκαλοι - πιο κυνικά - επειδή γι'αυτό πληρώνονται.
Κι η μόρφωση ;
Ας είμαστε ειλικρινείς.
Οι μόνοι που πραγματικά ενδιαφέρονται για τη μόρφωση, οι μόνοι που πραγματικά θέλουν να μάθουν, είναι οι μαθητές.
Οι άλλοι, οι "μεγάλοι", οι γονείς και κηδεμόνες, οι καθηγητές, η πολιτεία, η κοινωνία των ενηλίκων δεν δίνει για τη μόρφωση ΔΕΚΑΡΑ ΤΣΑΚΙΣΤΗ...
Το μόνο που ενδιαφέρει τους "μεγάλους" είναι το κέρδος, το οικονομικό - κύρια - αλλά και κάθε άλλο κέρδος.
Και - δυστυχώς - αυτή τους την αρρώστεια καταφέρνουν και την κολλάνε στη συντριπτική πλειοψηφία των παιδιών.
Είτε "θετικά", κάνοντάς τα "εικόνα και ομοίωση" των ενηλίκων, είτε "αρνητικά", οδηγόντας τα στον αντίποδα της πλήρους αδιαφορίας για κάθε μορφή γνώσης και άρα στην ίδια - "βολική για όλους - ΠΑΘΗΤΙΚΟΤΗΤΑ.
Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ 1ου ΤΕΛ ΧΟΛΑΡΓΟΥ ΔΕΙΧΝΕΙ ΟΤΙ - ΠΑΡ'ΟΛΑ ΑΥΤΑ - ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΠΟΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ... ΚΑΠΟΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΑΗΔΙΑΖΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΩΝ ΣΚΛΑΒΩΝ ΓΟΝΙΩΝ ΤΟΥΣ... ΚΑΠΟΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΧΑΦΤΟΥΝ ΤΗ "ΣΟΦΙΑ" ΤΩΝ ΣΚΛΑΒΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΤΟΥΣ... ΚΑΠΟΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ ΠΩΣ ΑΛΛΟ ΠΡΑΓΜΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΤΟ ΝΤΡΕΣΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΔΟΥΛΩΝ.

****
****

Τό'χουν πει, άλλωστε, πολλοί...
ΟΙ ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΔΕΝ ΨΗΦΙΖΟΥΝ!
Έτσι λοιπόν, αφού οι ανήλικοι ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΟΥΤΕ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ.
Τα παιδιά, από τον Χολαργό μέχρι τη μακρινή Ρουάντα, είναι παιδιά. Κανείς δεν αναγνωρίζει τα δικαιώματά τους κι όλοι ξεχνούν τις υποχρεώσεις τους προς αυτά. Τα θυμούνται μόνο όταν έχουν κάτι να κερδίσουν...
Είτε από τα ίδια, βάζοντάς τα να δουλεύουν, είτε απ'τους γονείς τους.
Τα παιδιά, ωστόσο, ΕΧΟΥΝ ΑΝΑΓΚΕΣ.
Και ξέρουν πολλούς τρόπους να επιδιώκουν - και να πετυχαίνουν - την ικανοποίηση αυτών των αναγκών...

ΗΤΑΝ, ΛΟΙΠΟΝ. ΑΠΛΟ "ΑΤΥΧΗΜΑ" ;

Νέα στοιχεία για τον τραγικό χαμό 900 ανθρώπων, στο ναυάγιο του φέρρυ-μπόουτ "ΕΣΘΟΝΙΑ" στη Βαλτική, αποδεικνύουν ότι σημαντικότατο ρόλο στην καθυστερημένη ειδοποίηση των κέντρων έρευνας και διάσωσης της περιοχής έπαιξε η πλήρης αποτυχία των συσκευών επικοινωνίας του συστήματος GMOSS (*) του πλοίου, ενώ το γεγονός της έλλειψης αξιωματικού ραδιοεπικοινωνιών δεν επέτρεψε την πιο έγκαιρη ειδοποίηση των παράκτιων της περιοχής και των πλοίων που έπλεαν εκεί γύρω.

Οι συγκρούσεις των προτεραιοτήτων ανάγκασαν τους αξιωματικούς γέφυρας του "ΕΣΘΟΝΙΑ" να επιλέξουν κάποιο άλλο από τα πολλαπλά καθήκοντα που είχαν, το οποίο προφανώς θεώρησαν σημαντικότερο, και έτσι εγκατέλειψαν το σύστημα επικοινωνιών και το ζωτικότατο καθήκον της ανταπόκρισης κινδύνου.

Πολύτιμος χρόνος χάθηκε.

Το ίδιο και 900 άνθρωποι.

Μια τεράστια ανθρωποθυσία, στο βωμό του κέρδους των εφοπλιστικών εταιριών.

Ένα ράπισμα σ'όλους αυτούς, που, προσπαθώντας να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα των κατασκευαστών αυτοματοποιημένων συσκευών επικοινωνίας, σχεδιάζουν και υλοποιούν **δήθεν πλήρως αυτοματοποιημένες συσκευές [redacted] συστήματα επικοινωνιών κινδύνου και ασφαλείας στα πλοία,** χωρίς να προβλέπουν την ύπαρξη ενός κατάλληλα εκπαιδευμένου αξιωματικού ραδιοεπικοινωνιών, που θα τα συντηρεί και θα τα χειρίζεται, σε περιπτώσεις κινδύνου (όπως γινόταν από την εποχή του "ΤΙΤΑΝΙΚΟΥ" μέχρι πρόσφατα, με τις κλασσικές συσκευές ασυρμάτου).

Τα πολλαπλά καθήκοντα που είχαν ανατεθεί στους αξιωματικούς γέφτρας του "ΕΣΘΟΝΙΑ" και οι αναπόφευκτες συγκρούσεις προτεραιοτήτων **στοίχησαν ήδη 900 ανθρώπους...**

Θα χρειαστούν άραγε [redacted] άλλες θυσίες αθώων επιβατών και ναυτεργατών, για να εισακούσουν αρμόδιοι [redacted] εξουσιάζοντες τα αιτήματα των ασυρματιστών και των ναυτεργατών, οι οποίοι αμφισβητούν την αξιοπιστία του ανολοκλήρωτου νέου Παγκοσμίου Συστήματος Κινδύνου και Ασφαλείας (GMOSS) και ζητούν :

1) την παράλληλη λειτουργία και του μορσικού και του νέου συστήματος, μέχρις ότου ολοκληρωθεί το GMOSS, δοκιμαστεί και αποδειχθεί η αξιοπιστία και η λειτουργικότητά του

και 2) την παρουσία του αξιωματικού ραδιοεπικοινωνιών, κατάλληλα εκπαιδευμένου στη συντήρηση παλαιών και νέων συσκευών ασυρμάτου και γέφυρας του πλοίου και αποκλειστικού χειριστή των συσκευών επικοινωνίας κινδύνου (**)

και **όχι την ανάθεση των επικοινωνιών και της ανταπόκρισης [redacted] ημιμαθείς, άσχετους γενικούς χειριστές - αξιωματικούς γέφυρας πολλαπλών καθηκόντων ;**

[redacted] ανθρώπινη ζωή είναι πολύτιμη.

Είναι εγκληματικό [redacted] εγκαταλείπουμε το σχεδιασμό [redacted] την υλοποίηση της προστασίας της, στις σκληρές συνθήκες της θάλασσας, είτε στους κατασκευαστές δήθεν υπεραυτοματοποιημένων συστημάτων ασφαλείας, είτε στους τεχνοκράτες κάποιων υπουργείων ή διεθνών οργανισμών, είτε στους πολιτικούς, [redacted] οποίοι - άμεσα ή έμμεσα - ελέγχονται από το εφοπλιστικό κεφάλαιο [redacted] επιδιώκει την συνεχή μείωση της επάνδρωσης των πλοίων - ήδη δοκιμάζουν "πληρώματα κόκπιτ" (***) - με την κατάργηση ζωτικών ειδικοτήτων, όπως του ασυρματιστή, την συγχώνευση άλλων [redacted] την επιβολή των πολλαπλών καθηκόντων (****), αδιαφορώντας για την ασφάλεια [redacted] έχοντας μοναδικό στόχο την αύξηση της ανταγωνιστικότητας και των κερδών τους.

---

* Global Marine Operational Security System.
** Είναι ο μοναδικός τρόπος ουσιαστικής διασφάλισης της ζωτικότατης ανταπόκρισης κινδύνου.
*** Δηλαδή ναυτικούς που δεν θα βγαίνουν από τον ειδικό θάλαμο πλοήγησης - και δεν θα ξέρουν τί γίνεται έξω απ'αυτόν, π.χ. **στους καταπέλτες** - όπως συμβαίνει με τους πιλότες των αεροπλάνων που είναι κλεισμένοι στο cockpit (πιλοτήριό) τους.
**** Μ' άλλα λόγια, ο κάθε αξιωματικός του εμπορικού ναυτικού θα πρέπει να χειρίζεται τα πάντα, από τη φασίνα του πλοίου μέχρι τη χάραξη της πορείας, περνώντας από το μηχανοστάσιο και τις επικοινωνίες.

στίγματα

Η συγκέντρωση και πορεία που πραγματοποίησαν πάνω από 3.000 άτομα στις 18 Σεπτέμβρη 1994, στο κέντρο της Αθήνας, με αίτημα το άμεσο σταμάτημα των απελάσεων και των πάσης φύσεως διώξεων σε βάρος ανθρώπων, που μοναδικό τους αδίκημα είναι η αλβανική τους καταγωγή, δείχνει ότι τα Μέσα Μαζικής Εξαχρείωσης δεν κατάφεραν να εξαχρειώσουν τους πάντες σ'αυτόν τον τόπο.

Δείχνει ακόμη ότι, παρά την αναβίωση των φασιστοναζιστικών βαμπίρ, ο διεθνισμός παραμένει ζωντανός κι ότι η αλληλεγγύη των κατατρεγμένων δεν έχει πάψει ν'αποτελεί ένα ισχυρότατο όπλο.

Έτσι, λοιπόν, όλο και περισσότεροι πολίτες, τόσο της Ελλάδας όσο και της Αλβανίας, συνειδητοποιούν την πλασματικότητα της κρίσης στις σχέσεις των δυο χωρών, αλλά και τα συμφέροντα που την καλλιεργούν. Όσο για το ότι, από ελληνικής πλευράς, τα μέτρα που τόσο διαφημίζονται δεν αφορούν παρά τις αμοιβές των εξ Αλβανίας "λαθρομεταναστών", αυτό πια είναι "φωςφανάρι"...

Ανάμεσα, πάντως, στα πολλα και διάφορα που ακούγονται στα πλαίσια της "ελληνοαλβανικής" κρίσης, ας σημειώσουμε - για την πλάκα του πράγματος - το όνομα "αλβανοφάγου" πρωινού εκφωνητή της κρατικής ΕΡΑ-Η (που αρέσκεται ιδιαίτερα στις κουβεντούλες με τον επίσης "αλβανοφάγο" καθηγητή Μαγκάκη): ΟΥΤΕ ΛΙΓΟ, ΟΥΤΕ ΠΟΛΥ, Ο ΕΝ ΛΟΓΩ ΑΛΒΑΝΟΦΑΓΟΣ ΛΕΓΕΤΑΙ : <u>ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ !!!</u>

Και, βέβαια, δεν ξεχνάμε και τον γραφικό ήρωα, τον Βρακά... Όταν το παιδί βλέπει πολύ τηλεόραση ή όταν ο πιλότος της πολεμικής αεροπορίας διαβάζει πολύ ΣΤΟΧΟ, κανείς δεν μπορεί να δηλώνει έκπληκτος για την αύξηση των φαινομένων πατριωτικής εγκληματικότητας. <u>ΠΟΛΥ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ, ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΝΑ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ "ΥΠΕΡΠΑΤΡΙΩΤΕΣ" Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. ΑΦΟΥ ΤΟΥΣ ΕΘΡΕΨΕ, ΧΡΟΝΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΑ, ΣΤΟΥΣ ΚΟΡΦΟΥΣ ΤΟΥ, ΤΩΡΑ ΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥΣ ;</u>

Άσε και εκείνον τον ανεκδιήγητο, τον Σαρτζετάκη... Ούτε ο ΣΤΟΧΟΣ δεν τον πάει !

Πέρα, όμως, από τους πράσινους πατριώτες, υπάρχουν και οι μπλέ. Έτσι, ο Μιλτος Έβερτ ζήτησε - ούτε λίγο, ούτε πολύ - ΝΑ ΚΑΤΑΣΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΩΝ ΠΟΥ ΑΠΕΛΑΥΝΟΝΤΑΙ ΑΠ' ΤΗ ΧΩΡΑ !!! *(Εδώ πια, ούτε χιούμορ δεν μπορεί κανείς να κάνει...)*

Το μόνο που καταλαβαίνουν οι κάθε από χρωσης - ιδιαίτερα, όμως, οι μπλε - υπερπατριώτες, είναι ΤΟ ΚΟΝΤΟΞΥΛΟ.

Και, μέσα σ'όλα τ' άλλα, έχουμε και κάποιους - επώνυμους - που... <u>ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ</u>, λέει, <u>ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ !</u>

Τώρα, βέβαια, εμείς τί μπορούμε να πούμε ; Να ταχθούμε με το μέρος των επωνύμων, ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΣΤΡΑΤΕΥΕΤΑΙ ; <u>ΑΝΕΠΙΦΥΛΑΚΤΑ, ΝΑΙ.</u>

Φυσικά, οι Ρουβάς, Μητρόπουλος, Κορκολής και λοιποί θα μπορούσαν να δηλώσουν ΑΡΝΗΤΕΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ και να κάνουν έτσι τα πράγματα ευκολώτερα για όλους μας... Από την άλλη, όμως, μεριά, ποιός έχει το δικαίωμα να κατακρίνει τη ΔΕΙΛΙΑ (ή ακόμη και την ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ) των άλλων ; Φτωχοί τραγουδιστάδες και θεατρίνοι είναι οι άνθρωποι... Καλή είναι η "λούφα", αλλά ΟΧΙ ΚΑΙ ΝΑ ΘΙΞΟΥΝ ΤΙΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΕΣ (βλ. μιλιταριστικές) ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΟΥΣ !!!

Παρ'όλα αυτά, εμείς υποστηρίζουμε ανεπιφύλακτα το δικαίωμα του κάθε ανθρώπου - και των παραπάνω - να μην στρατεύεται.

ΜΠΕΛΑΔΕΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ Ο ΛΑΪΚΙΣΜΟΣ...

Την πλατεία του Νέου Ηρακλείου έχουν βάλει τελευταία στο μάτι οι "άντρες" του Παπαθεμελή. Σχεδόν κάθε βράδυ, οι μπάτσοι τρομοκρατούν τους θαμώνες και τους περαστικούς απ'εκεί πολίτες.

Το βράδυ της Τρίτης, 11 Οκτώβρη 94, τα ανθρωποειδή της ΕΛ.ΑΣ. έπιασαν μερικούς νεαρούς κι άρχισαν να τους χτυπούν με λύσσα μπροστά σ'ένα πλήθος πολιτών, που βέβαια αγανακτούσαν, αλλά δεν τολμούσαν και να επέμβουν για να γλυτώσουν τα θύματα από τα νύχια των βασανιστών τους.

Μόνο κάποιος τόλμησε να πει (όχι στους μπάτσους, αλλά στον κόσμο) : "Μα, πώς μπορείτε να μένετε απαθείς, μπροστά σε τέτοια βαρβαρότητα ;". Λίγο αργότερα, καθώς ο απορημένος Νεο-Ηρακλεώτης επέστρεφε σπίτι του, ΑΠΗΧΘΗ ΑΠΟ ΕΝΣΤΟΛΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΗΘΗΚΕ ΣΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ. ΑΡΚΕΤΕΣ ΩΡΕΣ ΑΡΓΟΤΕΡΑ, ΑΦΕΘΗΚΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΑΙ... ΚΑΤΑΜΑΤΩΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΤΟΝ ΥΠΕΒΑΛΑΝ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΤΙΣ... ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΝ CARLOS !!!

Βλέπετε, οι μπάτσοι του Νέου Ηρακλείου έχουν πολλούς και σοβαρούς λόγους που θέλουν να διώξουν τους Νεο-Ηρακλειώτες απ'την πλατεία : ΤΗΝ ΘΕΛΟΥΝ ΑΔΕΙΑ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΒΑΛΟΥΝ ΣΕ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ ΗΡΩΪΝΗΣ.

Μήπως κάποιοι Νεο-Ηρακλειώτες θα μπορούσαν να μας πουν τί συμβαίνει στο "CLUB ΜΗΛΟΣ", δίπλα ακριβώς από το αστυνομικό τμήμα της γειτονιάς τους ;

■■■ Για το 15χρονο κορίτσι που αυτοκτόνησε, όταν η διευθύντρια του σχολείου το απέβαλε, επειδή κάπνιζε, δεν μπορούμε - και δεν θα ήταν σωστό - να πούμε τίποτε.

●●● **Για το σχολικό σύστημα, όμως, που οδηγεί ανήλικους μαθητές και μαθήτριες στον θάνατο, το ΝΑ ΣΩΠΑΣΟΥΜΕ ΘΑ ΗΤΑΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟ.**

■■■ Το σχολικό σύστημα που εφαρμόζεται σ'όλα σχεδόν τα σύγχρονα κράτη δεν μπορεί να ιδωθεί ξεκομμένο από την υπόλοιπη κοινωνία. Κάτι τέτοιο θα οδηγούσε σε εντελώς λαθεμένα συμπεράσματα, όπως το ότι το εκάστοτε εφαρμοζόμενο σχολικό σύστημα δεν αποτελεί παρά "βίτσιο" της εκάστοτε κυβέρνησης.

●●● Δεν αρνούμαστε, φυσικά, τις ευθύνες των κυβερνήσεων. Πιστεύουμε, ωστόσο, ότι η ρίζα του κακού φτάνει πολύ βαθύτερα.

●●■ Διηγούμενος τα μαθητικά του χρόνια στην τουρκοκρατούμενη Ήπειρο (πράγμα που έχει σημασία ως προς το ότι στην εκπαίδευση - ιδίως των ελληνοπαίδων - δεν παρενέβαινε το επίσημο κράτος), ο **Σούλης Χριστοβασίλης** περιγράφει, στο βιβλίο του **Διηγήματα του μικρού σχολειού**, ως εξής την εγγραφή του μικρού μαθητή στα σχολεία της εποχής :
Ο πατέρας οδηγούσε τον γιο του - συνήθως με τη βία - στο σχολείο. Τον παρέδιδε στον παπά-δάσκαλο και - σύμφωνα με το απαραίτητο τυπικό - έλεγε : **"Δάσκαλε, κυρ'Δάσκαλε, το παιδί μου σού'φερα, να το μάθεις γράμματα. ΣΤΟ ΠΑΡΑΔΙΝΩ ΚΡΕΑΣ. ΝΑ Μ'ΤΟ ΠΑΡΑΔΩΚΕΙΣ ΚΟΚΚΑΛΑ !"**.

■■■ Αυτή η νοοτροπία, που εξακολουθεί να ζει και στις μέρες μας, είναι μια από τις κυριότερες αιτίες των θανάτων μικρών μαθητών. Οι γονείς, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, αρνούνται ν'αναγνωρίσουν στα παιδιά τους οποιασδήποτε μορφής προσωπικότητα. Τα παιδιά - για τους ενήλικες - παραμένουν, στις αρχές του 21ου αιώνα, ό,τι ήταν και για τους αρχαίους Ρωμαίους, **res, δηλαδή "πράγματα"** ή ό,τι ήταν για τους αρχαίους Έλληνες, **παίδες, δηλαδή "δούλοι"**...

■■■ Έτσι, τα παιδιά **δεν είχαν προσωπικότητα** και, συνακόλουθα, **δεν είχαν θέληση**.

■■■ Στο μεσαίωνα και σ'όλη τη διάρκεια της "αναγέννησης", μέχρι το πολύ πρόσφατο παρελθόν, η **παιδοκτονία** εθεωρείτο ένα από τα πιο **ασήμαντα αδικήματα** και οι συνέπειες για τους παιδοκτόνους γονείς ή επιμελητές των παιδιών κυμαίνονταν από την **πλήρη ατιμωρησία** μέχρι την επιβολή κάποιων **ποινών ανάλογων με τις ποινές που επιβάλλονταν για το αδίκημα της ζωοκτονίας**.

■■■ Οι θρησκευτικές αλλαγές του 1ου μΧ αιώνα, που συνοδεύτηκαν από κάποιες κοινωνικές ανακατατάξεις (και βέβαια υπαγορεύτηκαν απ'αυτές) δεν άλλαξαν πολλά πράγματα σ'ό,τι αφορούσε τα παιδιά. Αντίθετα, η επικράτηση του χριστιανισμού επικύρωσε τα παραπάνω με την **υποχρεωτική βάπτιση των ανηλίκων** (πρακτική που δεν εφαρμοζόταν στους πρώτους μεταχριστιανικούς αιώνες, όταν, για να βαφτιστεί κανείς, έπρεπε να είναι ενήλικος).

●●● Ακόμη κι η μεγαλύτερη κοινωνική αναστάτωση της σύγχρονης ιστορίας - η γαλλική επανάσταση - για τα παιδιά **δεν σήμαινε απολύτως τίποτε**, αφού με τα συντάγματα και τους νόμους όλου του "πολιτισμένου" κόσμου εισαγόταν μια ακόμη διάκριση σε βάρος τους ; **Αντίθετα με τους ενήλικες, τα παιδιά** (κι οι γυναίκες, μέχρι το τέλος του Β' παγκοσμίου πολέμου) **δεν αποκτούσαν πολιτικά "δικαιώματα"**.

■■■ Αλλά και τα στοιχειώδη ανθρώπινα "δικαιώματα" των παιδιών, όχι μόνο δεν έγιναν ποτέ σεβαστά, αλλ'απ'εναντίας καταπατήθηκαν ακόμη πιο βάναυσα με την έλευση της "βιομηχανικής εποχής" και την επικράτηση του καπιταλισμού. Η σύγκριση της μοίρας του **Oliver Twist**, στο βιομηχανικό-καπιταλιστικό Λονδίνο, μ'εκείνην του **Tom Sawyer**, στον αγροτικό βορειοαμερικάνικο νότο, είναι αποκαλυπτικότατη.

ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Αντιρατσιστική εκδήλωση είχε διοργανώσει, στις 7-7-1994, το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Περιστερίου, με προβολή των ταινιών "Hell to the Pacific", "Οταν φυσάει ο άνεμος" και ταινιών κινουμένων σχεδίων.
Οι προβολές άρχισαν κατά τις 9 το βράδυ, στο στέκι, στην πλατεία Δέγλερη του Περιστερίου (Καρυάτιδος 166) και συνεχίστηκαν ως αργά. Η ανταπόκριση του κόσμου ήταν θετική και πολλοί είχαν πάει για να παρακολουθήσουν τις ταινίες και τις σχετικές συζητήσεις.
Οι προβολές - όπως είπαμε - τέλειωσαν αργά τη νύχτα κι ο πολύς κόσμος είχε φύγει, όταν έκαναν την εμφάνισή τους οι φασίστες.
Ήταν 15-20 και επιτέθηκαν εναντίον 3 ατόμων που μόλις είχαν βγεί απ'το στέκι για να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Άρχισαν να τους χτυπούν με μανία, χρησιμοποιώντας ξύλα κι αλυσσίδες, μ'αποτέλεσμα το σοβαρότατο τραυματισμό του ενός αντιρατσιστή.
Στη συνέχεια άρχισαν να πετούν πέτρες στο στέκι, όπου είχαν μείνει μόνο 5-6 άνθρωποι, που αναγκάστηκαν να τραβηχτούν στο βάθος για να μην τουστραυματίσουν τα τζάμια που έσπαζαν.
Οι κάτοικοι των γειτονικών σπιτιών, βγήκαν στα παράθυρα και στα μπαλκόνια κι άρχισαν να αποδοκιμάζουν τους ναζιστές.
Μερικοί τους πέταξαν μάλιστα και κάποιες γλάστρες.
Οι χιτλερικοί τραμπούκοι, που ως εκείνη τη στιγμή φώναζαν ρατσιστικά συνθήματα κι απειλούσαν να "λιανίσουν τα κουμμούνια", αναγκαστηκαν έτσι να τραπούν σε άτακτη φυγή.
Την επιχείρηση" των φασιστών συντόνιζε ο Περιστεριώτης Σταύρος Παππάς, που παρακολουθούσε τα τεκταινόμενα μέσα από το υπ'αρ. Α-0544 ταξί του.
Στο έργο του συντονισμού τον βοηθούσε κι ένα ακόμη άτομο που επέβαινε σε μοτοσυκλέτα.
Αργότερα, το τελευταίο αυτό άτομο θεάθηκε μέσα σε περιπολικό της αστυνομίας που έσπευσε να... βρει "ποιοί πετούσαν απ'τα μπαλκόνια αντικείμενα στο δρόμο, με κίνδυνο να τραυματίσουν τους περαστικούς" (!)
Για την αγαστή σύμπνοια των εγκληματιών της Χρυσής Αυγής του Μιχαλολιάκου και των εγκληματιών της ΕΛ.ΑΣ. του Παπαθεμελή, έχουμε ξαναγράψει.
Το παραπάνω επεισόδιο, δυστυχώς, μας επιβεβαιώνει.

στίγματα

Τον Παπαθεμελή έχουμε λόγους να μην τον συμπαθούμε. Ενας άνθρωπος που ασχολείται με την καταστολή των συνανθρώπων του - και μάλιστα με τόσο ζήλο - δεν είναι δυνατόν να απολαμβάνει τη συμπάθεια κανενός εχέφρονος θύματός του. Ιδιαίτερα, όταν ο συγκεκριμένος Παπαθεμελής δεν τηρεί ούτε τα στοιχειώδη προσχήματα στις περιπτώσεις που τα θύματά του τυχαίνει να είναι αλλοδαποί.

Ετσι, όποτε βλέπουμε ότι κι άλλοι "δεν τον πάνε", ομολογούμε ότι αισθανόμαστε κάπως "δικαιωμένοι". Δυστυχώς, όμως, τα πράγματα δεν είναι πάντα τόσο απλά και, φυσικά, δεν ισχύει το ότι "οι εχθροί των εχθρών μου είναι φίλοι μου". Μιλάμε, συγκεκριμένα, για την περίπτωση του Θόδωρου Πάγκαλου. Τί βρήκε ο πρώην "Λαμπράκης" να κατηγορήσει στον Παπαθεμελή; ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΣΟ ΝΑΖΙΣΤΗΣ ΠΡΕΠΕ !!!... ΟΤΙ "ΑΦΗΝΕΙ ΑΣΥΔΟΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΡΤΟΦΟΛΑΔΕΣ" !!... ΟΤΙ Σ'ΟΛΟ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ (που το επισκέφθηκε πρόσφατα για λόγους ψηφοθηρικούς) ΔΕΝ ΕΙΔΕ ΟΥΤΕ ΕΝΑΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ !...

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ, ΤΟ ΦΤΩΧΟΠΑΙΔΟ ΤΩΝ ΦΤΩΧΟΓΕΙΤΟΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ (όπως αυτοαποκαλείται, πάλι για ψηφοθηρικούς λόγους) ΔΕΝ ΒΡΗΚΕ ΚΑΝΕΝΑ ΛΟΓΟ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΣ - Η ΕΣΤΩ ΣΥΓΓΝΩΜΗΣ - ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΤΩΧΟΔΙΑΒΟΛΟΥΣ ΠΟΥ, ΣΠΡΩΓΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑ ΤΟΥΣ, ΕΚΛΕΨΑΝ ΤΑ ΠΟΡΤΟΦΟΛΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΟΠΛΗΡΩΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΑΙΣΜΕΝΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ ΤΟΥ. ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΒΡΗΚΕ ΝΑ ΖΗΤΗΣΕΙ ΗΤΑΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΦΤΩΧΟΤΕΡΩΝ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ !

> ΟΤΑΝ,
> ΩΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ,
> ΦΤΑΝΕΙ ΚΑΝΕΙΣ
> ΝΑ ΛΕΕΙ
> ΤΑ ΟΣΑ ΕΙΠΕ Ο ΠΑΓΚΑΛΟΣ,
> ΕΥΚΟΛΑ
> ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ
> ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΕΙ
> ΟΤΑΝ ΕΚΛΕΓΕΙ...

παραλειπόμενα

Για λόγους καθαρά τεχνικούς, σε προηγούμενο τεύχος, μετά το τέλος του άρθρου του Noan Chomsky για το Μεξικό, η σελίδα έμεινε κενή. Το κομμάτι, που δεν μπήκε, αφορούσε την έκδοση της μπροσούρας "εξεγερμένο ΜΕΞΙΚΟ", έκδοση αντιπληροφόρησης, Σαλονίκη - Μάης '94.
Στο εξώφυλλο της μπροσούρας αναδημοσιεύεται η πρώτη σελίδα του πρώτου τεύχους του πληροφοριακού δελτίου του EZLN (Δεκ.93), "EL DESPERTADOR MEXICANO" (Το ξυπνητήρι - εγερτήριο σάλπισμα - του Μεξικού), στην οποία δημοσιεύεται η διακήρυξη του δάσους της Lacandona (την δημοσιεύσαμε στο τεύχος 06 του Αναρχικού).
Στις σελίδες, που ακολουθούν, καταγράφονται τα γεγονότα της εξέγερσης των αγροτών των Chiapas και επιχειρείται - με επιτυχία - μια πρώτη ανάλυση των αιτίων και των αποτελεσμάτων τους. Δημοσιεύονται ακόμη πολλά ανακοινωθέντα του Ejército Zapatista de Liberación Nacional, αλλά και κείμενα της επανάστασης του Emiliano Zapata, όπως τα αποσπάσματα της διακήρυξης της Ayala, της 28 Νοέμβρη του 1911, με την οποία οι αντάρτες του Zapata κηρύσσουν έκπτωτο τον πρόεδρο Madero, που έχει προδόσει την επανάσταση χάριν της εξουσίας.
Το να πούμε ότι πρόκειται για μια θαυμάσια δουλειά περιττεύει. Λέμε απλά ότι ελπίζουμε να επανεκδοθεί, αφού τα λιγοστά αντίτυπα στα οποία κυκλοφόρησε δεν αρκούν για να φέρουν το ελληνικό κοινό πιο κοντά στο "México desconocido" ("άγνωστο Μεξικό").
Οσοι, πάντως, ενδιαφέρεστε, μπορείτε ίσως να βρείτε ακόμη κάποιο αντίτυπο, γράφοντας στη διεύθυνση : Τ.Θ. 50042, 54013 ΣΑΛΟΝΙΚΗ).

Κυκλοφόρησε, επίσης, το ΤΡΑΙΝΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ, δηλαδή στην αυτόνομη περιοχή της Λεμεσού στην Κύπρο. Πρόκειται για το 11° βαγόνι, στο οποίο επιβαίνουν πολλά και διάφορα κι ανάμεσά τους : Αφιέρωμα : Περί Ανατολικής Μεσογείου - Γενιές Ανεξαρτησίας - Για ένα μπουκάλι Jack Daniels - Μικροί ταπεινοί ήρωες - Η αβάστακτη ελληνικότητα του είναι μου (αυτοανάλυση ενός εθνικόφρων - sic - δημοσιογράφου)... κι ακόμη πάμπολλες κυπριακές και διεθνείς ειδήσεις. Πρόκειται για ένα ΕΓΚΥΡΟΤΑΤΟ περιοδικό, αφού, ανάμεσα στα υπόλοιπα ελλαδίτικα Αναρχικά και Αντιεξουσιαστικά έντυπα, αναφέρει και τον Αναρχικό. Ο "σταθμός" του ΤΡΑΙΝΟΥ βρίσκεται στην Τ.Θ. 340, Λεμεσός, Κύπρος (δηλαδή: Ερώνησος).

ΑΛΒΑΝΙΑ

Οι καταπατήσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στη γειτονική μας Αλβανία, δεν αφορούν μόνο τους ελληνικής καταγωγής πολίτες της. Σύμφωνα με έκθεση της Διεθνούς Αμνηστείας, που δημοσιεύτηκε και στις αλβανικές εφημερίδες, δεκάδες είναι οι περιπτώσεις θανάτων κρατουμένων σε αστυνομικά τμήματα, λόγω των βασανιστηρίων στα οποία τους υποβάλλουν οι μπάτσοι.

ΒΟΣΝΙΑ

Επιταχύνονται οι διαδικασίες επίλυσης της βοσνιακής κρίσης και, φυσικά, εντείνονται οι πιέσεις προς την πλευρά των Σέρβων, για να αποδεχθούν τα σχέδια του ΟΗΕ και του ΝΑΤΟ. Αυτός ήταν άλλωστε κι ο σκοπός του ταξιδιού του Αμερικανού υπουργού άμυνας, William Perry, στην ευρύτερη περιοχή (από την Αθήνα μέχρι τη Μόσχα, μέσω Γιουγκοσλαβίας).
Ενώ, όμως, ο υπουργός άμυνας των ΗΠΑ προσπαθεί για την "ειρηνική λύση" του προβλήματος, ο υπουργός εξωτερικών της ίδιας χώρας, Warren Christopher, ρίχνει λάδι στη φωτιά. Με δηλώσεις του, στις 28/7/94, ζητάει από τη διεθνή κοινότητα να **επιτεθεί εναντίον των Σέρβων της Βοσνίας, χωρίς να περιμένει την έκβαση των σχετικών συνομιλιών.**
Τι να πει κανείς, όταν ο υπουργός εξωτερικών μιας τόσο ισχυρής χώρας καταντάει να παίρνει γραμμή από την ΟΑΚΚΕ; ...

ΚΡΟΑΤΙΑ

Ο Ολλανδός Johans Tilder, που πολέμησε σαν μισθοφόρος στον κροατικό στρατό, αποφάσισε, τελικά, να μιλήσει για τις θηριωδίες των Κροατών σε βάρος των Σέρβων, στο θύλακα του Bedak., μια περιοχή "προστατευόμενη" από τον ΟΗΕ. Οι αποκαλύψεις του Tilder δημοσιεύθηκαν στην Politika Ekspres του Βελιγραδίου.
Ο Tilder συνελήφθη στις αρχές του Απρίλη του 1994 από Σέρβους της Κράϊνα. Κατατάχτηκε στον κροατικό στρατό το 1991, σαν μισθοφόρος και, μέχρι τη σύλληψή του, πολεμούσε στην περιοχή του Gospik, στους πρόποδες του όρους Velebit, 150 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά του Ζάγκρεμπ.
Ο αιχμάλωτος μισθοφόρος περιέγραψε στους δημοσιογράφους τη σφαγή αμάχων πολιτών από άντρες του κροατικού στρατού κατά τη διάρκεια της επίθεσής του στο θύλακα του Bedak, τον Σεπτέμβρη του 1992. Κατά τον Tilder, δυο Κροάτες στρατιώτες, οι Misko Peti και Pastulovic, έβγαλαν τα μάτια ενός τραυματισμένου άμαχου Σέρβου, πριν τον αποτελειώσουν με μαχαιριές. Ο άνθρωπος, τυφλωμένος, σερνόταν στο χώμα, προσπαθώντας να ξεφύγει. Ο Peti τύλιξε τα βγαλμένα μάτια του Σέρβου σ'ένα πανί και τα έβαλε στην τσέπη του. Ύστερα, με το μαχαίρι του έκοψε αργά το λαιμό του θύματος.
Καμιά εκατοστή μέτρα πιο πέρα, συνεχίζει ο Ολλανδός μισθοφόρος, τρεις άλλοι Κροάτες στρατιώτες, οι Pastulovic, Djananovic και Luka, έπιασαν έναν άλλον άοπλο Σέρβο. Πρώτα, του έκοψαν τα αυτιά. Κατόπιν, "άλλα μέρη του σώματός του". Τέλος τον σκότωσαν, με τα μαχαίρια τους.
Ακόμη, ο Tilder είπε ότι κάποιοι συνάδελφοί του τού διηγήθηκαν, με περηφάνεια, τον βιασμό μιας Σερβίδας στο χωριό Citluk. Αφού έδεσαν το σύζυγο και τα παιδιά της δύστυχης γυναίκας, την βίασαν ομαδικά, μπροστά στα μάτια τους. Το βασανιστήριο κράτησε αρκετές ώρες. Στο τέλος, ο Misko Peti όπλισε το αυτόματό του και σκότωσε όλη την οικογένεια.
Ένας άλλος μισθοφόρος, που συμμετείχε στις αγριότητες εναντίον του άμαχου σερβικού πληθυσμού, ήταν ο 33χρονος Martin Depores, καλόγερος στο καθολικό μοναστήρι του Armen, στο οποίο ξαναγύρισε μετά τη "λήξη του συμβολαίου του" με τον κροατικό στρατό.

ΚΡΑΪΝΑ

Σύμφωνα με επίσημες καταγγελίες των αρχών της Κράϊνα, η κυβέρνηση της Κροατίας καταστρέφει συστηματικά όλα τα στοιχεία που αφορούν τα εγκλήματα που διέπραξαν ο στρατός, οι μισθοφόροι και η εθνοφυλακή της σε βάρος του άμαχου σερβικού πληθυσμού. Ιδιαίτερα, καταγγέλεται η διακοπή των ανακρίσεων για τη σφαγή των Σέρβων της κοιλάδας του ποταμού Pakra 100 χιλιόμετρα ανατολικά του Ζάγκρεμπ, την οποία, ακόμη και οι κροατικές εφημερίδες (σαν την Feral Tribuna, χαρακτηρίζουν "μαύρη σελίδα στην ιστορία"

ΧΙΛΗ - ΤΣΕΧΙΑ

Ο Τσέχος Vaclav Havel θέλει να περάσει στην ιστορία σαν πρωταθλητής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Απ'όταν έγινε πρόεδρος, μετά το μακρύ χρονικό διάστημα της αντικομμουνιστικής του διαφωνίας, προσπαθεί να δώσει μια χροιά ευγένειας στην εξωτερική πολιτική της χώρας του. Επαθε, λοιπόν, ψυχικό τραύμα, όταν είδε, στην Idet 94 - την έκθεση όπλων και πολεμικής τεχνολογίας, που διοργανώνεται στο Brno - έναν πολύ περίεργο αγοραστή, ονόματι Pinochet, που είχε προσκληθεί, με κάθε τιμή, από την Omnipol, την εταιρία εισαγωγών-εξαγωγών που προωθεί τις πωλήσεις όπλων στο εξωτερικό, ήδη από την εποχή του κομμουνιστικού καθεστώτος. Η τσεχική βιομηχανία, που μετά το 1989 πολλοί την έβλεπαν να κλείνει, ξαναμπαίνει τώρα, πλησίστια, στην αγορά.

Ο Pinochet διαπραγματεύθηκε, για λογαριασμό του στρατού της Χιλής, την αγορά μιας εκατοντάδας τεθωρακισμένων οχημάτων μεταφοράς προσωπικού (ΤΟΜΠ), τύπου Ot 64 Skot, τα οποία, χάρη στις χαμηλές ανταγωνιστικές τιμές της τσεχικής βιομηχανίας, δεν κοστίζουν περισσότερο απ' ό,τι ένα αυτοκίνητο πολυτελείας. Ο πρώην δικτάτορας της Χιλής έφτασε στην Τσεχία με κάθε μυστικότητα, περνώντας τα σύνορα μ'ένα ιδιωτικό αυτοκίνητο. Ωστόσο, στην τσεχική πρωτεύουσα όλοι πιστεύουν ότι ο Τσέχος πρωθυπουργός, Klaus, ήταν ενήμερος, αφού μάλιστα μόλις είχε επιστρέψει από μιαν επίσημη επίσκεψη στη Χιλή.

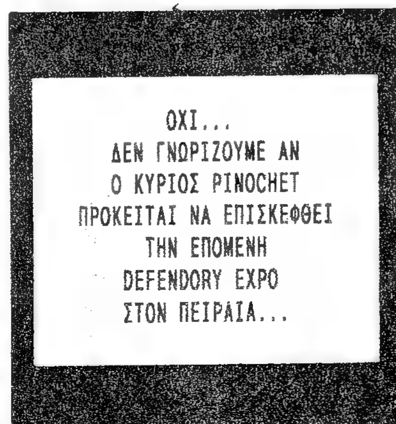
Κατά την άφιξή του, ο Pinochet έγινε δεκτός με πολλή χαρά από τους Τσέχους εξαγωγείς που πασχίζουν να διεισδύσουν στην αγορά της Νότιας Αμερικής. Εκτός αυτών, όμως, έγινε δεκτός και με δημόσιους διθυράμβους εκ μέρους ενός παλιού διαφωνούντος και συντάκτη της περίφημης "Χάρτας 77", του Vaclav Benda, ενός απ'τους πιο καταδιωκόμενους αντιπάλους του παλιού καθεστώτος και σημερινού αντιπροέδρου του Χριστιανο-Δημοκρατικού Κόμματος, που - ούτε λίγο, ούτε πολύ - δήλωσε : "Αν βρισκόμουνα στη θέση του Χιλιανού στρατηγού, θα έκανα ό,τι έκανε κι αυτός... Ο Pinochet υπήρξε ένας ισχυρός άνδρας, που εμπόδισε τη Χιλή να γίνει κομμουνιστική και να σπαραχθεί από έναν εμφύλιο πόλεμο. Αν, μετά τον πόλεμο, ο Τσεχοσλοβάκος πρωθυπουργός Benes είχε κάνει το ίδιο, η Τσεχοσλοβακία δεν θα είχε καταλήξει στα χέρια των Ρώσων...".

Η επίσκεψη του πρώην δικτάτορα της Χιλής και οι δηλώσεις του Τσέχου πολιτικού έδωσαν την αφορμή στα ΜΜΕ να παρουσιάσουν συζητήσεις επί συζητήσεων μεταξύ εκείνων που θεωρούσαν "διπλωματικό λάθος" την πρόσκληση του Pinochet κι εκείνων που υποστήριζαν ότι "τελικά, δεν είχε σκοτώσει τόσο πολλούς ανθρώπους". Ο Havel, πάντως, έσπευσε να διαχωρήσει τη θέση του από εκείνη του Benda. Κάποιοι διανοούμενοι, τέλος, υπέγραψαν κείμενο με το οποίο ζητούσαν την άμεση αναχώρηση του Pinochet.

(Corriere della Sera, 4/7/94).

ΧΙΛΗ - ΕΛΒΕΤΙΑ

Είκοσι περίπου μέρες πριν την επίσκεψή του στην Τσεχία, ο Augusto Pinochet βρισκόταν στη Γενεύη της Ελβετίας, όπου και πάλι μόνο κάποιες χλιαρές διαμαρτυρίες ακούστηκαν για την εκεί παρουσία του. Δεν έγινε γνωστό το αν κι εκεί πήγε για να αγοράσει όπλα ή αν πήγε για να ελέγξει τους λογαριασμούς, στους οποίους έχει καταθέσει τα λεφτά που βούτηξε απ'τους Χιλιανούς αντιστασιακούς που δολοφόνησε κατά χιλιάδες στη διάρκεια της δικτατορίας του.

ΗΠΑ

Ο Bill Clinton κάλεσε δημόσια, στις 30/6/94, τους Αμερικανούς σε... σεξουαλική νηστεία ! Ο λόγος ; Η αύξηση του αριθμού των Αμερικανίδων ανύπαντρων μανάδων...

ΚΑΜΕΡΟΥΝ

Το 1990 η νίκη της εθνικής ποδοσφαιρικής ομάδας του Καμερούν επί της ομάδας της Ιταλίας είχε κυριολεκτικά σώσει τον πρόεδρο της χώρας από την αγχόνη που τού ετοίμαζε ο εξαθλιωμένος από την κακοδιοίκηση πληθυσμός της χώρας. Φέτος, η ήττα της ομάδας από τη Ρωσσία έχει μέχρι στιγμής κοστίσει στο Καμερούν αρκετές δεκάδες τραυματίες, πυρπολημένα αυτοκίνητα και σπίτια. Ο πρόεδρος έχει εγκαταλείψει την πρωτεύουσα και κρύβεται σε άγνωστο μέρος...

ΝΙΓΗΡΙΑ

Στη Νιγηρία, αντίθετα, η νίκη της ομάδας της στο Παγκόσμιο Κύπελο, έδωσε στον δικτάτορα της χώρας,στρατηγό Ιμπραήμ Μπαμπανγκίντα, την ευκαιρία να εξαπολύσει άγριο κυνηγητό κατά των πολιτικών του αντιπάλων. Εκατοντάδες άτομα έχουν φυλακιστεί, καταγγέλλονται δεκάδες περιπτώσεις βασανιστηρίων, ενώ αρκετοί αντικαθεστωτικοί φέρονται αγνοούμενοι. Η επαφή των δυο Αναρχικών ομάδων της Νιγηρίας (φοιτητική και εργατική) με τον υπόλοιπο κόσμο έχει διακοπεί και εκφράζονται έντονες ανησυχίες για την τύχη των εκεί συντρόφων μας. Τα διάφορα τμήματα του Διεθνούς Αναρχικού Μαύρου Σταυρού, της Διεθνούς των Αναρχικών Ομοσπονδιών, της Διεθνούς Ενωσης Εργαζομένων (ΑΙΤ) και πολλές άλλες ομάδες και άτομα έχουν δραστηριοποιηθεί και εκατοντάδες γράμματα, τηλεγραφήματα και φαξ έχουν σταλεί στις νιγηριανές αρχές, αλλά, μέχρι στιγμής, δεν υπάρχει καμμιά θετική πληροφορία.

ΙΤΑΛΙΑ
Σε 8 μήνες μειώνεται η διάρκεια της στρατιωτικής θητείας στην Ιταλία. Ο υπουργός άμυνας, Cesare Previti, δήλωσε ότι παρά τη μείωση του εμψύχου υλικού, καταβάλλεται προσπάθεια για την άρτια εκπαίδευση των οπλιτών και αξιωματικών των ιταλικών δυνάμεων, έτσι ώστε, τελικά, η μαχητική τους δύναμη να αυξηθεί. Εξ άλλου, πρόσθεσε, στους επόμενους μήνες θα ανακοινωθεί ο σχηματισμός δέκα μονάδων επανδρωμένων "με εθελοντές". Στην ουσία, οι "εθελοντές" θα είναι μισθοφόροι 10ετούς κατάταξης. (Corriere della Sera,1/7/94).

ΙΤΑΛΙΑ
Ιταλοί αντιμιλιταριστές απείλησαν με κατάληψη τα γραφεία της Fiat στο Torino, στις 30/6/94. Οι αντιμιλιταριστές ζητούν από την εταιρία να σταματήσει αμέσως την παραγωγή και εξαγωγή (κύρια στις εμπόλεμες περιοχές των Βαλκανίων) ναρκών κατά προσωπικού. Ο πρόεδρος της Fiat, Agnelli, διέψευσε το ότι η εταιρία του ασχολείται με την κατασκευή όπλων, πράγμα που φυσικά δεν έπεισε κανέναν. Είναι γνωστό σε όλους ότι η Fiat, εκτός από αυτοκίνητα, κατασκευάζει ελαφρά τεθωρακισμένα, καταδιωκτικά και βομβαρδιστικά αεροπλάνα και, φυσικά, τον απαραίτητο οπλισμό τους.

ΙΤΑΛΙΑ
Φυλάκιση 4 ετών και 8 μηνών στον Toni Negri και 4 ετών στους Rafaele Ventura, Gianfranco Pancino και Pietro Mancini επέβαλε, στις 30/6/94, το κακουργιοδικείο της Ασίζης. Οι κατηγορίες αφορούσαν μια σειρά "απαγωγών, καταλήψεων, βομβιστικών ενεργειών και σαμποτάζ", που είχαν γίνει το 1976-77, υποτίθεται από την "Κόκκινη Ομάδα των Κομμουνιστικών Ταξιαρχιών" (Gruppo Rosso - Brigate Comuniste). 4 άλλοι κατηγορούμενοι για την ίδια υπόθεση αθωώθηκαν, ενώ για 3 άλλους η υπόθεση παραγραφεί. Τα "χρόνια του μολυβιού" εξακολουθούν να δημιουργούν προβλήματα στην ιταλική αριστερά. Αντίθετα, η ιταλική δεξιά, η άμεση και έμμεση αυτουργός των τραγικών γεγονότων της δεκαετίας του 1970, βρίσκεται στην εξουσία πλησίστια (από την Forza Italia και την Democrazia Cristiana, μέχρι την Alianza Nazionale, το Movimento Sociale Italiano και τη Lega del Norte, περνώντας μέσα από τις διάφορες εκφάνσεις του Partito Socialista Italiano...).

ΚΥΠΡΟΣ 1
Οργή έχουν προκαλέσει στην Κύπρο οι πρόσφατες (29/6/94) δηλώσεις του Βρετανού πρωθυπουργού John Major, που, ούτε λίγο - ούτε πολύ, θεωρεί το Κυπριακό σαν "πρόβλημα ανάμεσα στο βόρειο και το νότιο τμήμα του νησιού".
Είναι άραγε τόσο ΑΝΙΣΤΟΡΗΤΟΣ ο John Major ;
'Η μήπως τα όσα δήλωσε αποτελούν απλά κάποιαν "british version" της "realpolitik", που θέλει να ξεχάσει την αισχρή ιστορία της βρετανικής αποικιοκρατίας, με σκοπό να την ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΙ ;

ΚΥΠΡΟΣ 2
Κύπριοι ελληνικής καταγωγής που ζουν στην κατεχόμενη βόρεια Κύπρο καταγγέλλουν τις διώξεις που υφίστανται από τους αστυνομικούς της "ελεύθερης" νότιας Κύπρου, κάθε φορά που επιχειρούν να πουλήσουν τα προϊόντα τους στον ελληνικό τομέα. Εκπρόσωπος της κυβέρνησης δήλωσε ότι στόχος των μέτρων δεν είναι οι Ελληνοκύπριοι, αλλά η μη διάδοση κάποιων ασθενειών. Οποιες, πάντως, κι αν είναι οι δικαιολογίες της κυβέρνησης του Γλαύκου Κληρίδη, η ουσία είναι ότι το άτυπο εμπάργκο που επιβάλλει στο βόρειο τμήμα του νησιού πλήττει αδιάκριτα όλους τους ανθρώπους που ζουν στο νησί, ανεξαρτήτως καταγωγής, γλώσσας, θρησκείας...

ΤΟΥΡΚΙΑ
Σύμφωνα με δημοσίευμα της Hurriyet, στις 29/6/94, συσφίγγονται οι σχέσεις της ΜΙΤ, της τουρκικής υπηρεσίας πληροφοριών, και της ισραηλινής Μοσάντ, ιδιαίτερα στον τομέα των επιχειρήσεων εναντίον της Dev Sol και του PKK. Σύμφωνα με το ίδιο δημοσίευμα, στα πλαίσια της ΜΙΤ, δημιουργείται ειδικό αντικουρδικό τμήμα, με αυξημένες αρμοδιότητες (έλεγχοι, έρευνες, συλλήψεις, προανάκριση). Στόχος του νέου τμήματος, επικεφαλής του οποίου τοποθετείται ο Mehmet Meymur, είναι η "εξουδετέρωση" (δηλαδή η δολοφονία) του γραμματέα του Κουρδικού Εργατικού Κόμματος, Abdullah Ocalan.

ΓΑΛΛΙΑ 1
Ο νόμος για την "επαγγελματική αποκατάσταση των νέων" (γνωστός στη Γαλλία σαν CIP) μπορεί να ακυρώθηκε χάρη στην κινητοποίηση της γαλλικής νεολαίας, οι μη-Γάλλοι αγωνιστές, ωστόσο, πληρώνουν ακριβά τη συμπαράστασή τους στους Γάλλους συναδέλφους τους. Στις 29/6/94, ΡΑΤΣΟΔΙΚΕΙΟ της Lyon διέταξε την απέλαση δυο νεαρών Αλγερινών, των Αμπντελ Χακίμ Γιουμπί και Μουλούντ Μαντασί, που είχαν κατηγορηθεί για την κλοπή μιας "μομπυλέττας". Οι δυο νέοι, οι οποίοι στη διάρκεια των διαδηλώσεων του Μάρτη είχαν αναχθεί σε "σύμβολο του αγώνα" της νεολαίας της πόλης, θα σταλούν πίσω στην Αλγερία παρά τις έντονες διαμαρτυρίες των Γάλλων αντιρρατσιστών.

ΓΑΛΛΙΑ 2
Αν όμως οι νεαροί Αλγερινοί διαδηλωτές είναι ανεπιθύμητοι στη Γαλλία, δεν συμβαίνει το ίδιο και με τους Ιταλούς ακροδεξιούς. Στις 29 Ιούνη '94, οι Herve Novelli και Jean Michel Fourgous, βουλευτές του κυβερνητικού "συντηρητικού" συνασπισμού, υποδέχτηκαν στη γαλλική βουλή αντιπροσωπεία της φασιστικής

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

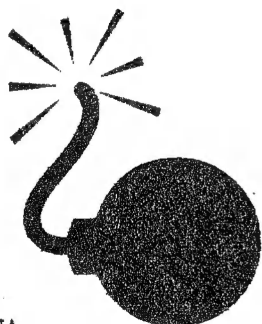
συνέχεια; απ'την προηγούμενη σελίδα

Λέγκας του Βορρά. Όπως έγινε γνωστό, οι Ιταλοί φασίστες θα τους ανταποδόσουν τη φιλοξενία στη Ρώμη, στις 18 Ιούλη.
(Βάζουμε το "συντηρητικός" σε εισαγωγικά, επειδή δεν μπορούμε να δούμε καμμιά διαφορά ανάμεσα σ'έναν συντηρητικό και σ'ένα φασίστα).

ΙΤΑΛΙΑ
Με διοργάνωση αντισυνδιάσκεψης κορυφής, συγκεντρώσεις και πορείες, αντέδρασαν οι Ιταλοί σύντροφοι στην "διάσκεψη κορυφής των επτά πλουσιωτέρων χωρών του κόσμου", από τις 8 μέχρι τις 10/7/94, στη Νεάπολη. Στις εκδηλώσεις, που είχαν σαν κύριο στόχο τους την καταπολέμηση της ανεργίας, συμμετείχαν χιλιάδες σύντροφοι απ'όλη την Ιταλία, αλλά κι από πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Μηνύματα συμπαράστασης έστειλαν το Τζαμάϊκα Ρέγγε Κλαμπ και ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός της Αθήνας.

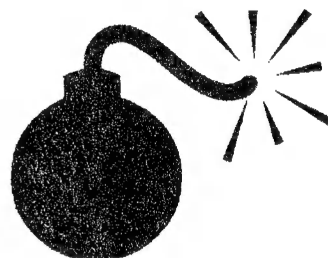
ΤΟΥΡΚΙΑ
Τρεις ακόμη αντάρτες της Devrimci Sol (Επαναστατική Αριστερά) σκοτώθηκαν στις 6/8/94 κατά την επίθεση της αστυνομίας στο σπίτι τους, στο Bagcilar της Κωνσταντινούπολης. Πρόκειται για τις Guner Sar (ψευδώνυμο Zeynep) και Ozlem Kilic (ψευδώνυμο Seher), καθώς και για τον Huseyin Aslan (ψευδώνυμο Hakki), που ο τουρκικός τύπος αναφέρει ως "διοικητή" των Silahli Devrimci Birlikler (Ένοπλες Επαναστατικές Μονάδες).

Πώς "τίμησε" το ΠΑΣΟΚ την επέτειο της 4ης Αυγούστου ; Στις 4/8/1994, ανακοίνωσε την ανασύσταση των αλήστου μνήμης ΜΟΝΑΔΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ, γνωστότερων ως ΜΑΥΔΩΝ !

Στόχος τους θα είναι οι λαθρομετανάστες, ανακοίνωσαν οι νοσηροί "σοσιαλιστικοί" εγκέφαλοι του υπουργείου δημόσιας τάξης, δηλαδή ο γνωστός Παπαθεμελής και ο Σήφης Βαλυράκης, ο οποίος έχει ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ με τους Αλβανούς, αφού, όταν απέδρασε από την Κέρκυρα - επί χούντας - και κατέφυγε στη "σοσιαλιστική" Αλβανία, οι "ομοϊδεάτες" του τον έκλεισαν σε στρατόπεδο προσφύγων (σαν κι αυτά, στα οποία η σημερινή "καπιταλιστική, δημοκρατική και ελεύθερη" Ελλάδα φιλοξενεί - όταν δεν τους ξαποστέλνει με την πρώτη - εκατοντάδες ανθρώπους που εγκαταλείπουν τις χώρες τους για να συμβιώσουν μαζί μας στη χώρα της ελευθερίας και της δημοκρατίας...).

Στις 14-7-1994, οι Περιστεριώτες αντιρρατσιστές, με παρέμβαση στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου, κατάγγειλαν το γεγονός και κάλεσαν τον κόσμο σε συγκέντρωση και πορεία σ'ένδειξη αλληλεγγύης προς τους μετανάστες και ενάντια στο φασιστικό έγκλημα, για τις 18 του μήνα. Η συγκέντρωση και η πορεία πραγματοποιήθηκαν και πάνω από 200 Περιστεριώτες διαδήλωσαν την αντίθεσή τους στο ρατσισμό στους κεντρικούς δρόμους της περιοχής.

επείγον

ΣΤΙΣ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1994 ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ Ο DURSUN KARATAS, ΗΓΕΤΙΚΟ ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΤΗΣ DEVRIMCI SOL - ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ.
Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΖΗΤΑΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΗ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΣ ΣΕ ΘΑΝΑΤΟ.
Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, ΑΝΤΙ ΝΑ ΑΠΟΡΡΙΨΕΙ ΑΣΥΖΗΤΗΤΙ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ, ΠΡΟΧΩΡΗΣΕ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥ KARATAS ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΥΨΙΣΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ, SANTE, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ZERRIN SARI ΚΑΙ KEMAL KAYAR, ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ FLEURY-MEROGIS.

ΑΝ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΕΚΔΟΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ Η ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΙΓΟΥΡΗ.

❀*❀*❀* Με αμείωτη ένταση συνεχίζονται οι εμπρησμοί χωριών και οι μαζικές δολοφονίες αμάχων στο ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ. Με τόση ένταση κι αγριότητα, ώστε να διαμαρτυρηθεί ακόμη κι ο υπουργός για τα ανθρώπινα δικαιώματα της Τουρκίας.

❀*❀*❀* Εκτελέστηκε, από αντάρτες της Dev Sol, ο πρώην υπουργός δικαιοσύνης της ΤΟΥΡΚΙΑΣ Mehmet Topac, υπεύθυνος για δεκάδες δολοφονίες Τούρκων αριστερών. Την ευθύνη ανέλαβε το Devrimci Halk Kurtulus Partisi Cepesi (Επαναστατικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Κόμμα-Μέτωπο), που ιδρύθηκε στα μέσα του Σεπτέμβρη σαν πολιτική έκφραση της Devrimci Sol (Επαναστατική Αριστερά).

❀*❀*❀* Όπως ομολόγησε δημόσια ο Helmut Kohl. στις εκλογές της 16/10/94 στη ΓΕΡΜΑΝΙΑ, δυο ήταν οι μεγάλοι κερδισμένοι : οι χριστιανοδημοκράτες κι οι νεοναζί. *Αλήθεια, μήπως μπορεί κανείς να μας εξηγήσει σε τί διαφέρουν αυτοί οι δυο ;*

❀*❀*❀* Επαναλαμβάνονται στις 23/10/94 και οι εκλογές για την ανάδειξη προέδρου της πρώην γιουγκοσλαβικής δημοκρατίας της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ.

❀*❀*❀* Ο Aristide, ο δημοκρατικά εκλεγμένος - όχι με τη λαϊκή ψήφο, αλλά με ομόφωνη απόφαση των υπευθύνων της CIA, του State Department και του Bill Clinton - έφτασε στην ΑΪΤΗ, προστατευόμενος από 4.000 Αμερικανούς πεζοναύτες. Ο τέως δικτάτορας της χώρας... συνταξιοδοτήθηκε από τη United Fruit. Όσο για τους Αϊτινούς... Ε, τώρα ! Σιγά να μην υπολογίσουμε και τους Αϊτινούς !!!

❀*❀*❀* ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΡΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΙΖΕΡΙΑ ήταν η 17/10/94. Πέρα από κάποιες υποτονικές μαζώξεις ανέργων, αστέγων κλπ. κοινωνικών απόκληρων (μαζώξεις, δυστυχώς ενορχηστρωμένες από κρατικούς φορείς), η μέρα πέρασε εντελώς απαρατήρητη. Όπως απαρατήρητη (από την εξουσία) περνάει κι η αύξηση της καθημερινής μιζέριας. *Μην ανησυχείτε. Όταν ο κόμπος φτάσει στο χτένι - στιγμή, που δεν αργεί - η μιζέρια ξεπερνάει τον εαυτό της. Γίνεται διεκδίκηση. Και τότε, όλοι την παρατηρούν.*

❀*❀*❀* Συνδιάσκεψη ετοιμάζει ο νέος γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ, Willy Claes (ο Manfred Worner, ως γνωστόν, απεβίωσε), για τη συνεργασία Δυτικής Ευρώπης - Βόρειας Αμερικής και Ιαπωνίας.

❀*❀*❀* Παρά την αποχώρηση των στρατευμάτων του Ιράκ από τη μεθόριο με το Κουβέϊτ, συνεχίζεται η ανάπτυξη στρατιωτικών δυνάμεων των ΗΠΑ, της Αγγλίας κλπ. στην περιοχή του ΠΕΡΣΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ. Ο λόγος είναι απλός : ΤΟ ΙΡΑΚ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΒΗΣΤΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ. Το πετρέλαιό του δεν πρέπει να τροφοδοτήσει τις βιομηχανίες που αντιστρατεύονται τα συμφέροντα των αφεντικών του Bill Clinton. Και το εμπάργκο... καλά κρατεί. Τί λένε στα παιδιά του Ιράκ; ΝΑ ΣΕ ΚΑΨΕΙ Ο Ο.Η.Ε., ΝΑ Σ'ΑΛΕΙΨΕΙ ΜΕΛΙ Η UNICEF ;

❀*❀*❀* Ο θάνατος του Κιμ Ιλ Σουνγκ απέτρεψε - για την ώρα - τις θεαματικές εξελίξεις στην ΚΟΡΕΑ (τόσο στη Βόρεια, όσο και στη Νότια). Την περασμένη, μάλιστα, εβδομάδα ανακοινώθηκε ότι η βορειοκορεατική κυβέρνηση (υπό τον Κιμ Γιουνγκ Ιλ) θα αναθεωρήσει το πυρηνικό της πρόγραμμα.

❀*❀*❀* Η συνάντηση του Γλαύκου Κληρίδη με τον Rauf Denktas προοιωνίζει ραγδαίες εξελίξεις στην ΚΥΠΡΟ. Τώρα, βέβαια, ποιές θα είναι οι συνέπειες της "λύσης του Κυπριακού" για τους κατοίκους του νησιού, είναι κάτι στο οποίο δύσκολα μπορεί κανείς να απαντήσει. Κι άλλωστε, οι συνέπειες αυτές απασχολούν ελάχιστα τον Γλαύκο και τον Rauf κι ακόμη λιγότερο τον Bill.

❀*❀*❀* Στις 17/10/94 συναντήθηκαν ο πρωθυπουργός του ΙΣΡΑΗΛ, Γιτζχάκ Ραμπίν, κι ο βασιλιάς της ΙΟΡΔΑΝΙΑΣ, Χουσεϊν, βάζοντας τέλος - έτσι, τουλάχιστον διαφαίνεται - στην εμπόλεμη κατάσταση μεταξύ των δυο χωρών, η οποία ισχύει από το 1948. Από την άλλη, οι τελευταίες επιθέσεις της ισλαμιστικής ΧΑΜΑΣ εναντίον ισραηλινών περιπλέκει τα πράγματα σ'ό,τι αφορά την "αυτόνομη" ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ του Γιάσερ Αραφάτ. Στο "βόρειο μέτωπο" του ΙΣΡΑΗΛ με τη ΣΥΡΙΑ, η κατάσταση παραμένει στάσιμη. *Άραγε θα μπορέσει να τους βοηθήσει ο Παπανδρέου (πάει - λένε - τη Δευτέρα στη Δαμασκό) να τους "τα φτειάξει" ή θα τους τα κάνει μαντάρα;*

❀*❀*❀* ΕΜΕΙΣ ΤΟ ΞΑΝΑΛΕΜΕ : Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ Ή ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ Ή ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΠΟΤΕ.

ΦΟΥΝΤΩΝΕΙ
Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ
ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΟΙΡΑ

Για 24η μέρα συνεχίζεται η απεργία πείνας του κρατούμενου στις φυλακές Κορυδαλλού Αναρχικού συντρόφου μας, Κυριάκου Μοίρα.

Ανεξάρτητα από την εξέλιξη που πήρε η υπόθεση της απεργίας πείνας του επίσης Αναρχικού συντρόφου Οδυσσέα Καμπούρη, ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ συμπαραστέκεται στον Κυριάκο Μοίρα, αλλά και στον Οδυσσέα Καμπούρη, που αναγκάστηκε να σταματήσει - για την ώρα - τον αγώνα.

Ο Κυριάκος Μοίρας προφυλακίστηκε, κατηγορούμενος για... ΔΙΤΟΠΙΣΜΟ. Ενώ, δηλαδή, βρισκόταν στον Πειραιά, την ίδια στιγμή ακριβώς βρισκόταν και στην Αθήνα και, μάλιστα, στο Χημείο, όπου... έδερνε και λήστευε κάποιον μπάτσο με πολιτικά, ονόματι Δημητρόπουλο ή Καρπή, ο οποίος ήταν (μόνο) στο Χημείο όπου κατασκόπευε τους παρευρισκόμενους σε συναυλία ενάντια στην κρατική καταστολή.

Από τότε έχουν περάσει 11 ολόκληρα χρόνια. Η δίκη, στο 3μελές εφετείο κακουργημάτων, έχει προσδιοριστεί πάνω από 10 φορές κι έχει άλλες τόσες φορές αναβληθεί, επειδή ο μηνυτής μπάτσος απαξιεί να εμφανιστεί !

Ο Κυριάκος Μοίρας, που η πρώτη του προφυλάκιση είχε "αντικατασταθεί με όρους" κι ήταν ελεύθερος, δεν παρουσιάστηκε στην τελευταία δίκη, το 1990. Και το δικαστήριο, που ανεχόταν τον εξευτελισμό του απ'τον μηνυτή μπάτσο, διέταξε τη σύλληψη του κατηγορουμένου και την "κράτησή του μέχρι τη δίκη"...

●●● Στην Αίγινα, όπου ο Κυριάκος Μοίρας διέμενε (πράγμα πασίγνωστο στις αρχές), δεκάδες πολίτες υπέγραψαν κι έστειλαν στον (πότε παραιτούμενο και πότε μη παραιτούμενο) υπουργό δικαιοσύνης Κουβελάκη επιστολή, με την οποία διαμαρτύρονται για την άδικη φυλάκιση και ζητούν την άμεση αποφυλάκιση του συμπολίτη τους.

●●● Στον Πόρο, όπου ο Κυριάκος Μοίρας είχε δουλέψει τους καλοκαιρινούς μήνες, μαζεύονται δεκάδες υπογραφές για τον ίδιο σκοπό.

●●● Στην Αθήνα, οργανώθηκε, στις 19/10/94, εκδήλωση-συζήτηση για τη μεθόδευση της συμπαράστασης, στην κατάληψη της Βίλλας Αμαλίας, οργανωμένη από πολλές Αναρχικές ομάδες. **Κατά περίεργη σύμπτωση (;), λίγο πριν μαζευτεί ο κόσμος, μαζεύτηκαν τα παπαθεμελάκια με τις στολές εκστρατείας και τα κουμπούρια τους. Προσπάθησαν να παραβιάσουν τις πόρτες της κατάληψης. Εκείνοι που βρίσκονταν μέσα - αν και ελάχιστοι - δεν τους άφησαν και με τα σώματά τους "φράκαραν" τις εισόδους. Τα παπαθεμελάκια, που - προφανώς - δρούσαν χωρίς συγκεκριμένη "άνωθεν" εντολή "να μπουκάρουν κι όποιον πάρει ο χάρος", τα παράτησαν κι έφυγαν.** Ίσως να ήθελαν απλώς να τρομοκρατήσουν... Ίσως πάλι να ήθελαν να χαλάσουν το "image" του Πάγκαλου, βαλμένοι απ'τον άλλο "δημοκράτη" υποψήφιο, τον Αβραμόπουλο... Ποιός μπορεί να ξέρει πώς σκέφτονται (;) τα παπαθεμελάκια ;

ο,τι πάντως κι αν κάνει η εξουσία,
δεν θα μπορέσει να σταματήσει τον αγώνα για την

ΑΜΕΣΗ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΟΡΟΥΣ
ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΟΙΡΑ